

രാമകുമാർ

ലക്ഷ്മി

മംഗലദായം

മന്ത്രം വിചിത്രം.

வினா ய விட

- ஏ. உங்கல்
கொலைத் து பாட்டாயால்
- ஒ. செனோவமயுா் எஃகாவலியுா்
ஸி. கைஜி நாய்
- ஓ. வோகவாா் போக்கு கவிதக்
- ஔ. அத்ராஹரஸஂக்ஷண்
ஏ. வெள்ளா் டக்டர் ரீபு
- இ. விவகாத் (ஒ)
வி. செ. நூராய்யான். டக்டர்
- ஈ. ‘புதேய மாஷுநோ?’
(ஒய் செஷ்டகம்)
- ஏ. ஜாபகத்
(தொடர்)
- ஏ. சி஦ாந்தவிந்து: (அதுவந்து:)

மஹாஹோஷாயாதோ ஗ோத்ரம்ராஜ

அடுத்த கீழ்க்கண்ட நால்லிக்கை கூறும்.

வலவிய விவிதநாக்கு கைத்தமவையு.
நிச்சாய ராவளங்கையு, நீடு சியூங்காராய ரங்கங்களாயே
ஈயங்கையு, தளை வையுக்கையு, வெட்டினாத மூர்மூரையு
ஈரங்காம்புயு, பும்புயு, விலிங்காம் ஸுதல அலையு; தீங்கும் ஸுயிப்புயு
விற் அதேமத்திடக லஜங்புதியின் ரங்கங்வுக்கிவாசியு, வாய்வு
ஸுகல அல்லுத்தத்திடக் வாதுவியு, விளிட்டிகளும் பிளிட்டிகளும்
ஈர்க்கயிக்கையு, வோக்குப்புஸிலியு, வலவிய, யைகரமேப
கிக்கை கை வையுவரயி கைதி அவ்வது உபயோகியு, அதகைநிரமா
வியக்கையு, குமேள நிக்கி அவக்கு அல்லவரே காய்வைவு
வு, கொஞ்சக்கையு, ஹாஹுவாங்குதினிக்கையு, செதை
கை எத்தைக்கை மேற்புங்கு ஸிலெஸ்யைதை கேட்டிடு, அ
ஹ்லாதைவர் ஹதிவார் ஹாதை, கூ பரிமுகியு, நோக்கு
82 ஹலிக்கை, அடங்கிய யபி 1-க், 1-க.
உவபுற்பு, உங்கிலை, உங்கிலை, உங்கிலை,
அது அங்கிலு மாவு போலை,

ഒരു ദിവസം യാഥാ.

മുൻനൂ മിച്ചുനൂ.

മുന്നൂ.

വിലപ്പുണ്ണായ തീന് പുതുമലർവിതറിക്കാണ്ടവല്ലാതെവില്ല-
ശ്ലോം ഒരു കൂട്ടിയ മിടയിലിടം കൂട്ടിനാം കൂട്ടതാൻ
ചെലത്തുനേബാട്ടകാലിൽ സംഭവിച്ചു പാഠം ഭാഷ ചിയത്തുമ്പോൾ
ബാഹ്യപ്പുന്നിക്കിട്ടുചുട്ടം വിവയം മുഖം കൂട്ടിയക്കാക്കം.

തോറണ്ണത്തു പരമേശപരമേന്നോൻ.

ഒരു ദിവസം യാഥാ.

രാധാകൃഷ്ണന്മാരി യാഥാ.

‘സദ്ഗാമതനമഹിന്തേ പ്രയതാം
തദനഗ്രാമവരേഃ ക്രിയാമലം മലാം
ദയദശാജ തവേ ക്രിയാസ്ത്രവം
വിജയവതീം ച തവസ്സം സന്മാദിം.’

(കിരാതാച്ഛന്നിയം 10 സ. 13 ഫ്രോ.)

ആകൃതിയ്ക്കു സ്വശായ പ്രയതാം, പ്രയതാം തിനാനരാത്രുവമായ
ക്രിയ, ക്രിയയു തക്കതാശ തവസ്സ്, തവസ്സിന സമായ സന്മാദി
എന്നിലേനിന പിടാച്ചവട മട്ടിൽ മുമ്പുമുന്ന് പരഞ്ഞ
തിന പിഡുപിഡു വലന്നു മുജ്ജു വിശേഷണമായും
നാതിനായ ‘അമാവാസ്യം പാസ്യവിശേഷണരായാശാം
പരാ ഏകാവലീ’ എന്ന അലങ്കാരം സർവ്വസ്വചനമന
സരിച്ച പ്രസ്തുതപ്പരിപ്പിലെ ശാലങ്ങാം ഏകാവല്ലാണോ എല്ലാ

നാമകരണവാദ്യാധൻ പറയുന്നു. മല്ലിനാമോകൾ യുക്തിയുക്തം മണ്ണുന്ന ചംജനൗ ചിലർ ഇവിടെ രഖന്നോവമ എന്ന അലക്കരെ തെരുത്താണ് സ്ഥാവിഷ്ണവത്. മുന്നുമുന്നും ഉച്ചമേയദൈപിക്ക വിനുവിനും ഉച്ചമാനങ്ങളും നൊഡാഡും രഖന്നോവമണ്ണും അവും വേഗമുണ്ടാക്കുന്നത്. സാമ്പത്രുദ്ധ്വംബലഘ്ണിശാമനസരിച്ചു ദോഷ നോർഡും പ്രകൃതത്തിൽ രഖന്നോവമണ്ണും പ്രസക്തി കാണുന്നും. അപ്പോൾ മതിലേം മുച്ചം ഏകത്ര ഏകാവലിലും രഖന്നോവമണ്ണും മുംഖിയുണ്ടാക്കുന്നതിനാൽ, തന്നിവരാൺ അവയ്ക്കു വിവിക്തമായ പാശയിൽപ്പരാ കല്പിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു. അതിനു, ‘കൗവ മുവിലും മുഖ്യമുള്ളൂട്ടത്തു രഖന്നോവമ, അതില്ലാതേടതു’ ‘എകാവലി’ എന്നിൽനിന്നു ഭേദം കല്പിച്ചാൽ മതിയാകും. അങ്ങിനെയാക്കുന്നോൽ നോക്കേണ്ടതു പ്രകൃതത്തിൽ ഒപ്പമുച്ചിവക്ഷയുണ്ടോ ഇപ്പോൾ എന്ന ഇളതാണ്. സദ്ഗംഗമാംപദിപദിപ്പും പ്രയാഗിച്ചുകരണന്നതിനാൽ ഒപ്പമുച്ചിവക്ഷയുണ്ടാണും, അതുകൊണ്ട് രഖന്നോവമയാണും വരുന്ന തെന്നം ഏകാവലിയംണ്ണനു മല്ലിനാമഗർഡ് അഭിപ്രായം അബ്ദം ഞേസമാണുന്നം വന്നുള്ളുന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെയാണ് എതിർക്കുക കൂഴിട്ട് വാദത്തിനും നില.

മറു ചിലർ മല്ലിനാമമതതെത്തുക്കുന്ന സ്ഥാവിച്ചും കാണുന്നുണ്ട്. എങ്കിലെന്നെന്നെങ്ങാൽ— “സദ്ഗംഗമതനമംകുതേഃ” എന്ന തിക്കല സദ്ഗംഗമാംപദിപദിപ്പും ഉച്ചമാവരണങ്ങളും. അങ്ങിനെയാണു കുറി, രണ്ടും മുന്നാം പാദങ്ങളും അവളുണ്ടാണുവുംവുംജൈ, പ്രയാഗിച്ചുമാറിയണ്ണില്ല. അവയ്ക്കു സാദ്ധ്യംതുമന്മാട്ടില്ല താരം. അതിനാൽ സദ്ഗംഗമംബുദ്ധങ്ങളും കരുണാനുപ്രാത്മതയാണ് കാരിക്കുന്നതെന്നു സ്ഥിരമാണ്. അവളാനുപ്രാത്മതയാൽ അവളുള്ളത്പരം, അദ്ദീ കുലിപ്പം, അറാവകക്കുത്തപ്പം എന്നീവക ആരത്മകാളിയും വഞ്ചുസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സപത്വവും ഉത്തുശ്ചമായ ആകുതില്ലെന്നീനാമം ആ പുംബരാജാശ്രാത് അവകാശം ഉള്ളവരുടെനാണുന്നും. അലക്കായാൽ ഒപ്പമുച്ചിവക്ഷയില്ലാണു പ്രസ്തുതസ്ഥലവും രഖന്നോവമാവകാരം വരുവാൻ നീറാം ആംഗ്രേജിഷ്യാമി. സദ്ഗംഗമായികരാനമായ സപാവിശ്രാബി

ആര്യത്വം ലിക്കുളം കുന്നിൻ ഉത്തരപ്രാന്തത്താരവിശേഷങ്ങൾ വഴായായി ഷുച്ച്‌പുച്ച്‌വിശേഷ്യങ്ങൾക്ക് വൈദികമായി കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതിനാൽ ഏകം പലിജ്ഞ മാത്രമേ ആകുത്തെന്തിൽ പ്രഭവാനുള്ളൂ. ഏന്നാൽ—

‘അതുകാരംസദ്വാലപ്പെട്ടുവരുന്നതു പ്രജനനയാം സദ്വാലാശനഃ

ആരൂപിക്കുന്നതിൽ പ്രസാർണ്ണ ആവശ്യമാണ്.

(ବ୍ୟବୋଲନୀ ୧ ମ.)

வங்குவதினில் இவிடத்தை ஸட்டூரிப்பதைப் பொறுத்து வாய்வாகி
களுக்கிணங்காத்தன்னால் விரோதமில்லை. அதைகிடையாக, செயல்
செய்யாவதை விஷயமாயின்றி கையிடும் முழுத்தவற்றில் ய
மாற்றும் பற்றிட விஶேஷத்துப் பற்றியிருக்கின்றது. அதுகூடும் நீண்ட
அல்லது நீண்ட பகுதிகளில் விரும்புவதில் ஏற்படும் நீண்ட மாற்றும் பு
னிவரியுள்ளது. அதிகாக உல்லிவாமோக்கி எடுத்துக் கொண்டு விடும் நீண்ட
நீண்ட பகுதிகளில் விரும்பும் நீண்ட மாற்றும் புனிவரியுள்ளது.

കാരണംവാദപ്പെല്ലോ. എന്നാൽ മധുനാമൻ ഇവിടെ രഖേണ്ടവാമെ കാവലികർക്കു സക്രമാണന്ന് എന്തുകാണ്ടു വരഞ്ഞതില്ല? എന്ന ബന്ധകിൽ അതിനു കാരണം ഒരുപോലെ അറുതുതാളിം സ്വാശമായി പ്രതിഭാസിക്കുന്നവാനാതിനാൽ അവക്കതവേദിമാണെന്നുള്ളതാകനു.

അപ്പോൾ, അതുകൂപ്പാട വന്നുള്ളതായും രഖേണ്ടവാചകാവലിക്കുക്കു തമ്മിൽ ഭേദം തന്നെ ചുപ്പിഭേജാണെന്നാക്കുന്ന പണ്ടില്ല. എന്നാൽ പ്രക്രമായ ഭേദം ഉണ്ടാക്കുന്നതുനന്നു ധാരാളം തെളിഞ്ഞിട്ടാണു നാതാൻ. പുത്രപുണ്യവന്നേയുംവാനക്കമായ ഉത്തരോത്തുരുവാം രഖേണ്ടവാമജും, വിശ്വേഷണിഭവദ്വത്തോത്തരമായ പുത്രപുണ്യ പദ്ധതിം എക്കാവാമിയും എന്നിങ്ങിനൊ സുവൃക്തമായ സ്വന്തവഴിക്കും ഇവയ്ക്കു കാണാവുന്നതാണ്. സ്വന്തവഴിക്കുമെന്തുക്കും മെകിലും രണ്ടിനും വിചിത്രമായ വിജയങ്ങൾക്കു കിട്ടുകയില്ലപ്പോൾ എന്ന ശക്തിശ്വാസം റ്റൂഷമില്ല. ‘പൂജാനിയസ്യം സവരാഗനാനിവ രാംഗനാതുപവർജ്ജതാംഗഹാ’ എന്ന മുതലായ പദ്ധതികളിൽ രഖേണ്ടവയുടെ അതുകൂടാം തത്ത്വിനാൽ, എക്കാവലിയ്ക്കു നിന്നുപാരുമുണ്ടായ പ്രീവഡം കാണുന്നാണ്. ആ സ്ഥിതിയ്ക്കു വിചിത്രതവിജയ ലാം ഇപ്പോൾ ഏതുപറിനൊ വരയും? അപ്പോൾ വേരുവയാൽ പാട ഇണ്ട്. രഖേണ്ടവായ്ക്കു പ്രവേശം ഇല്ലാത്ത സ്ഥലത്ത് എക്കാവലിക്കു പ്രീവഡം കിട്ടുമെങ്കിലും, എക്കാവലി വരാത്തു സ്ഥലം രഖേണ്ടവാ യ്ക്കു കിട്ടുകയില്ലെന്ന മുന്നായംണേങ്ങളിൽനിന്നുണ്ടെന്ന വൈളിപ്പുട്ടുനു! അപ്പോൾ എക്കാവലിയിൽനിന്നും രഖേണ്ടവായ്ക്കു പാതമക്കും കാണിയ്ക്കുന്നതുങ്ങിനൊ? ഒരി, അതിനും താഴെ വഴിയുണ്ട്. രഖേണ്ടവാമ എന്നത് ഒരു സ്വത്തുരാവക്കാംല്ലോ. അത് ഉപരക്കുട തന്നെ ഒരു വകുങ്കേ ദമാക്കുന്നു. ഉപരക്കു എക്കാവലിപ്പിവിാത്തനം വിജയങ്ങൾക്കു സുഖം മാണണനു സംഗതി വിശിഷ്ട പോസ്റ്റുക്കുംഞ്ഞുനു അതുവല്ലുമില്ല. ആ കയാൽ എക്കാവലിയിൽനിന്നുണ്ടുള്ള പാതമക്കും ശരവൃഥിചരിതംതാനു. എവലും, രണ്ടിനും റിവിംഗാവിജയവാം റിംഗ്യൂഡാംഗാന്നതിനാൽ നുഖകാര്ച്ചാഗത്തിനും വൃഥിചും ഫാറുവാനില്ല. പുന്ന ശ്രദ്ധിംഗുത്തു അന്താരാക്ഷസ്ഥാ ശംഖിംഗനാതായ ദേഹകാരന്നേള്ളുടെ

വിലിനമാഡ വിഭാഗങ്ങളിൽപ്പെട്ട ഉപജീവകാവലികൾ രണ്ടോ ചുംബിഷ്ടമാണി വരുന്ന ചുംബം. ചിലേടത്തു മാത്രം സക്കിയ്ക്കുന്ന വന്നവോകുമ്പിൽ ഒരു കൊണ്ട് അലങ്കാരവിഭാഗങ്ങളിൽ പൂരാലാതു യാത്രാനമില്ല.

പ്രത്യേകത്തിൽ എ ഓവലിഡു നിംബുഡയമാംവല്ലും പ്രവേശമെങ്ങനും വന്നാലേ മല്ലിനാമമത്തിനു സാമ്രാജ്യം ഉണ്ടായിരിക്കുകയുള്ളൂ. നിംബുഡയമാഡ പ്രവേശമെല്ലാം എഴുപ്പുത്തിൽ വെള്ളിച്ചുട്ടു തന്നും. ‘അമാവസ്യം ചാസ്ത്രവിശേഷണത്താം സ്ഥാപനാ എകാവലീ?’ എന്നാണെല്ലാം സർവ്വപ്രാണിലെ സ്വത്രം. എബ്രിടെ മുൻമന്ത്രം വെയ്ക്കരിച്ചു പിൻവിന്നുള്ളവല്ല വിശേഷണത്തു കല്പിക്കണമെം അധിനടയാണ് എകാച്ചലി വരുന്നത്. വിശേഷണത്താം സ്ഥാപനാ കൊണ്ടോ, നിവർത്തനംകൊണ്ടോ കല്പിക്കാവുന്നതാണെന്നോ എന്തു സ്വത്രതിനെന്നറ വിവരണിക്കിൽ പറഞ്ഞുകാണുന്നുണ്ട്.

‘പുംബിയസ്യം സവരാംഗനാനി
വരാംഗനാന്തുപവപരിപ്പുതാംഗയാ
നൃഭംസമുഖിപ്പിതസദപിലാസ—
മസ്യംവിലാസഃ കസമായുധസ്യ.’

എന്ന ദിക്കിൽ മുൻമന്ത്രം വരാംഗനാന്തുപാടികളുക്കരിച്ചു പിൻപാന്തു വരാംഗനാന്തുപാവിലാസഃദിക്കം വിശേഷണത്തു സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായോ, ശരാണിനാ പ്രസ്തുതസ്ഥലത്ത് ഉത്തരവാത്തരാഞ്ചേരി ചുമ്പുവുംനിന്തുപിതമാഡ വിശേഷണത്തു നിബുദ്ധിക്കപ്പെട്ടുകാണാണില്ല. നേരേമാറ്റു മുന്തുകുകൾക്കു പിന്ന ഇളംകുളുക്കരിച്ചു ഉപഭാദ്യം ഉള്ള വിശേഷണത്തു മാത്രം ക്രീംകപ്പെട്ടുകാണാണുള്ളൂ. അതുകൊണ്ട് തല്ലിനാമാഖതദിശാ പ്രസ്തുതസ്ഥലത്തിൽ എകാച്ചലി വരുംബാൻ മുഖ്യവാഹനമാണെന്നോ? ശാഖാ മുൻകാണിച്ചു സർവ്വപസ്തുതലശ്ശേഖനിൽ വരാഞ്ഞിട്ടുള്ള വിശേഷണത്തു ഏറ്റാനു പ്രകാഢതാനുവശാക്കപ്പെട്ടു. വിവഹിക്കപ്പെട്ടിരക്കണാതോന്നാണു. ഉംകച്ചായാഡ തപാടുവരും വിശേഷണത്തു മുത്തു വിവക്ഷിതമാക്കിട്ടുള്ളു. സ്വപ്നപട്ടാട്ടു നാ അഭാന്താഡിട്ടു.

വസ്തു ചിന്മ യാത്രക്കിന്റെ സംബന്ധങ്ങളാണ് വൈവരിച്ചും തേരുന്നുത്, അതിന്റെ വിശ്വാസമാക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് പിൻവിന്നാഴിവജ്ഞ മന്ത്രം ഉള്ളവായക്കവിച്ചും ഉൽക്കച്ചായാനതിനു മുമ്പുതും ക്ലീഡേന്റഡ് എകാവബി എന്ന പറയുന്നത്. ‘വി ചർന്നി’കാരൻ, പൂജ്യാത്മാദിക്ഷ പാസ്തുരാന്തിംഗം ഉള്ളതിനാൽ എക്ഷാമംഗളിന്റെ ക്രിയാവലിന്റെ എകാവലി എന്ന സംഖ്യയും അതുമുണ്ടുണ്ടും ചെയ്യുന്നു. ഇവിടെ വന്നുനായ അഭ്യർത്ഥനാവിലും ഇള അടക്കതി, പ്രശ്നതാ_ക്രിയാ_തചാ_സത്രഭിക്രം സാമാന്യകരം എന്നും വന്നുനായക്കേബാൾ ഉത്തരോത്തരാന്തിനു പൂജ്യപൂജ്യം ദിവ്യവസ്ഥനാനായാലും പൂജ്യപൂജ്യന്തിനു തന്ത്രസ്ത്രമംയ ഉത്തരോത്തരുടെതോടുള്ള സാമാന്യകരണ്ട്രതിന്റെ ബലംതാൽ ഉൽക്കച്ചം അവഗംഭീരമാകുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ അതുകൂടികളിൽ മന്ത്രം ഇളവയെക്കരിച്ച പിൻവിന്നാഴിവായ പ്രശ്നത്രാളിക്രമം വിശേഷണാഭാവം പ്രകാരവിശ്വാസാഭാവത്തിലും അപ്പാധതം തന്നെയാണ്.

‘ചന്ദ്രായതേമുള്ളിരോചാചാശമംസം
ഹംസായതേസശമനേനാകാരതു
കാന്തായതേവാരിചതാവഹാരി
വാരിയദത്തപച്ചമിക്രവിരായഃ’

എന്നിത്രാദികളിൽ പൂജ്യാവമക്കിലെ പ്രക്രിയ തന്നെയാണെന്നു് ഉത്തരാവാഹകിൽ ഉപഭാഗത്തും അഭ്യർത്ഥനക്കിൽ പൂജ്യാത്മാവഹാന്തിംഗം കു് കാന്തേംസ്ത്രാംബന്ധവായവായ ക്രാച്ചിൽക്കുമംയ പ്രക്രിയ തും വിവക്ഷിതമാണെന്നത്. അവിടെ രണ്ടൊമ്പയാളുംകൂടിലും എകാവബിച്ചിലും എന്നാണെങ്കിൽ, പേരും; ഇപ്പോൾ ഹാലായും ഇളും? പ്രശ്നതാംഗിലുംകൂടുതും എകാവലിപ്പിച്ചുംഗം എണ്ണിനെയും അംഗം തന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് എകാവബിപ്പും രംഗോന്ന പാജ്ഞാം വിശയം സുലക്ഷണങ്ങൾനു് ആലും പറഞ്ഞതു്.

‘പ്രംഘവാരുവേണ വിശ്വാസവിശ്വാസംപ്രാണക്രഷ്ണ സംബന്ധം എകാവബി? എന്ന ലക്ഷ്യനും കാരണിച്ചിട്ടുംഗംഗാധാരാകാംഗം ഇംഗ്രീസ പറയും:— “പൂജ്യപൂജ്യന്തിനു്” ഉത്തരാത്തരവത്രക്കവിച്ചും വിശ്വാസപ്രകാരം, വിശ്വാസനുത്തപനാശം വരുന്നതാക്കാൻ

ஏகாவலி ரஷவியத்திலுள்ளது. ஸஹவக்டபா, அவோமதக:பாபா என்ற ரஷவியம் கேட்கால் அதில் ஆத்மவிளையால் பின்ன பிவியமங்குமயுள்ளது. ஸஹவக்டபா ஏகாவலி ஸபாஸங்வயங்கா டுக்கு விசெஷங்குதாவதேக்குத்தக்கால நிறாமக்டபமாக்கான. ஸபாவுதி கேக்கால் உக்கு விசெஷங்குத்தக்காலுமான் அருதிக்காக்க்குலி யுடன் ஜகத்தமான் அவோமதக்டபா.”

‘ஸவஸ்யிடையா: ஸபமிடையம்தலி
விதங்சதைத்துவராயவுக்குதை
வாரவதே யென்கிதாயாய்வோ
ஸாஸாயுதாயாய்க்காவுக்கையோ?’

இதுருாழுசாமரங்களிலிருந்து, ஏகாவலிலக்ஷ்மீவிசெஷமாய விஶேஷங்கடபா புகார்தாநுவட்டம் மாறுஞ் காணாத்துக்களுக்கு. ०५ கூலியும் நாவகாரங்களுடன் காண்தில் மதேநேந் வெறுவமாண்டுள்ளதினால் விசெஷங்காரோக்கத்திலை ஸப்ஸுபாலிமதவும் ஏகாவலிலக்ஷ்மீவிசெஷமாய விஶேஷங்கடபா உங்கங்குயாயக்டபானுவான் தானாயாக்கான. ஸப்ஸுபகாரால் ஸஸங்஗ாயரகாரால் தமிழ்தான் ஶங்குமாய அதிலிப்பாய்வேலே காலாண்ணாலூ. முங்குங்கு ஒலுவயைக்கிறது விஞாவிஞாக்குலுவஜூக்கு விஶேஷங்கடபத்தில் மாறுமே ஏகாவலியிசெஷவங்கான் ஸப்ஸுபகாரங்கள்ற மதா. விசெஷங்குபத்தியும் ஆத்மாமன்றாகு ஸஸங்஗ாயரகாரால் அநுங்கா.

‘யஷ்ணவுலிஞாவதேவத்துலூ
ஸுஸ்ராவிவலாஸமதைஸவலக்ஷ்மி:
வக்ஷ்மீஷுத்துஷாத்துவி ஸப்பவாகா
உலமாகைநுவிதாதுவ? நஷ்கின்தி:’

ஏன் ஹு ஹோகம் உமாமதிசூ ஹதில் சூஷ்டநோந் அவூவுவமி தமாவண்ணம் உதைரோதைரத்தை விசெஷிப்பிசூரிச்வாதாலி விவரிதிக்கான. அதிலை ஸஸங்஗ாயரகாராலி நாவிராமாங்கா மதபுகாரவும் புதுத்திலை ஏகாவலியை ஸுயிக்காவுக்கான்கள். விசெஷிக்கானது புதுத்தாகிக்காலைசூரியூ மாநாந்துத் தாதுத்துருாலிக்கா சு புகார்தாநுவாகாண்ணலியூ விசெஷங்காரபா ஸுப்புநாதாகானாலை. அதுக்குமான் பூஷி.நவ.கு.நாலியூ அர்ப்பாட்சி.நாபக்காலியூ

പ്രത്യേകിൽ മല്ലിനാമചത്രപ്രകാരം എകാവലിയാണ് അലക്കറം എന്ന പരബ്രഹ്മതിൽ യാതായ വിശ്രായവുമില്ല. ഇതിനെന്നാണ് ഈ പദ്ധതിലെ അചക്കാത്തെന്നുറി രാജഞ്ചി ദാതിത്തമക്കൂർഡിം ഗനാമപണിത്തുടട അഭിപ്രായം.

അംഗാം അപ്പാശ്ശമവിള്ളവാചപ്പുതിയുടെ ഒരുംഗം താഴെ കണ്ണിക്കുന്നതിനുമുകളാണ്: —

വാദഗ്രന്ഥമായ ‘സദ്ഗമതനമാക്തേത’ എന്നാഭിഖായ പദ്ധതിൽ അലക്കാരം എകാവലിയാശാഖ മല്ലിനാമോക്കതിയുടെ ആക്തതായ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള വജാഡിതതക്കതിയ്ക്കം അതിലെ സദ്ഗാമിപദ്ധതിപദ്ധതിക്ക് ഒപ്പമുഖ്യത്തെമില്ലോ, അതുകൂടിലുംവാചകത്തുമാണുള്ളതെന്നും പാണ്ടുകാണുന്നു. ഒപ്പമുഖ്യവാതപം ജൂല്യാതവക്ഷം രഖേന്നവചയും വകവൻ തരില്ല. എന്നാൽ ഇവിടെ കണ്ണമതായാശാചിക്കവാനുള്ളതു സദ്ഗാമിപദ്ധതിപദ്ധതിക്ക് ഒപ്പമുഖ്യവാതപം ഉണ്ടോ എന്നുള്ളതാണ്. ഉചണ്ണകിൽ അത് അതാലെക്കിലും അംഗികൃതമായിട്ടുണ്ടോ എന്നാണ് രണ്ടേങ്കു നിന്തുപിക്കവാനുള്ളത്. ഈ നിന്തുപണ്ണംകൊണ്ട് വാദഗ്രന്ഥമായ വിഷയത്തിനാൽ തിരുമന്നാം എതാണ്ട് വകന്നതാണെല്ലാ. സദ്ഗവദ്ധതിന് അംഗത്വലാമ്മം മാത്രം അംഗികരിക്കുന്നതിനോ, വിനിച്ചുള്ള അനാളുണ്ടാഭിപദ്ധതിടു പ്രധാനമാണ് പ്രധാനംകൊണ്ട്. പ്രത്യേകപദ്ധതിൽ എകാവലിയെ സമർപ്പിച്ചിട്ടുള്ള മല്ലിനാമമന്മാധ്യാല്പുരയൻ സദ്ഗവദ പഞ്ചയത്തേപന തുല്യപരാത്ത വെച്ചുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്നും അതിന് ഒപ്പമുഖ്യചിത്പം ഹിംഗികരിക്കുന്നുണ്ട്. നിലപാടുകാരന്നായും അന്ന മുണ്ണാനുവദപദ്ധതിക്കു സാമ്പ്രദായമായും സൗഹത്യക്കുനിജ്ഞനില്ലെന്നും “അംഗമാം സദ്ഗാമിപദ്ധതിക്കു മുകളിലുണ്ടുമോതുറിയും കുറോരതാവഗസവിക്ഷ്യബംഘക്കം സഹശാശ്വതതു” എന്ന ‘വാചപ്പുതി’ ദിസാദാവരണം അംഗത്വാന്വേഷണ യുംവുംനില്കുന്നുണ്ട്. അതിൽനിന്നും അനാളുണ്ടാണെന്നതിനു സാമ്പ്രദായംചുരുക്കുന്നുചുരുക്കുന്നും സൗഹത്യമാണുണ്ടുമോന്തു. അംഗത്വാന്വേഷണം ഇതിനുമുക്കുന്നതുണ്ടായാണ്. ‘തുവകരംഗതം’ എന്ന പ്രാഥിസമാസം വെച്ചുകൊണ്ടുണ്ടും ഇതി. ‘ദേവാംബാമന്ത്രപാഠി ചുരുക്കതേരഹമീതാവ്’ എന്ന രാജാശാന്തിൽ അംഗത്വാന്വേഷണ സാമ്പ്രദായമാണും പ്രാഥിസമാസം ഉണ്ടുമോന്തു.

ഒന്നുകൂടുതലുംതാനും ത്രാംഗരാകാരം

പേരൻ സാദ്ധ്യവാചകം തന്നെ സംഖ്യാവിജ്ഞം കാണുന്നുണ്ട്. ചരമപാ ദന്മായ ‘സന്ദ’ഗഭൂതിനും സാദ്ധ്യവാചപിതും അവ്യാഖ്യരിതവു മാനന്നും. ആകയാൽ ‘സദ്ധമത്രം സ്ഥിതഃ’ എന്നാൽ യാഥാദിയായ ദ്രോക്തവിൽ സദ്ധാവിപദങ്ങൾക്ക് ഉപമംപരംചക്രപാഠഗീകരണം നിരവള്ളും തന്നെ. അതുകൊണ്ടുതന്നുണ്ട് അതന്നതപാടിസാ ഡാരണയമ്പാളിം ഉപാന്ത ശാഖാവിക്ഷണാൽ.

ഈനി, അനുഭവാദഭൂതവിനും അനുഭൂതാദവിജ്ഞ മല്ലിനാമവചനം ശർയാക്കാതെങ്കിലെന്നെന്നാണ് അനുഭൂതാചി ഫേണ്ടത്. അനുഭൂതലും എന്നതു സാദ്ധ്യപ്രയോജകമായ ധർമ്മത്വം കൂടുതിയതാവുക എന്നുള്ളതാണ്. അഭ്യൂതാം സദ്ധാവിപദങ്ങളുടെ കണ്വച്ചുവരത്വം പ്രാഥാനാക്രമായിരിക്കേ ശാന്നാധര ദിനിവാരമാക്ക മല്ലോ. ആ സർത്തിക്ക് ഏകാവലിയെ മാത്രം സമർപ്പിക്കുന്നതെ തന്നെനും പിന്നെ പ്രയത്നാചികൾ അനുഭൂതാചികൾക്ക് ഉത്കളജ്ഞാധാരക യക്ഷണാഭാന്നു പരബ്രഹ്മത്തിനു പ്രമാണം കാണുന്നില്ല. പ്രയത്നാ ഭിക്ഷിക്കും സ്വസാമന്നാധികരണ്യമുള്ളപ്രേരണ സ്വംഖ്യിതയും ഉള്ളതിനാൽ ത്രവിടെ അനുഭൂതാചികൾക്കുള്ള വാവഴിയും പ്രഭ്രംഗം അംഗീകാരണിയമാണെങ്കിൽ ഏതുസമാനമായ,

‘അധികാരിയും പ്രാഥാനാദിക്ഷാവിജ്ഞം പ്രാഥാനാദിക്ഷാവിജ്ഞം

തന്നെബിംബങ്ങാധരദ്വേഷം ദിവിവിദ്യാശ്രമം ശാഖാക്രമാധികരിക്കും എന്നതിലും ഏകാവലി വരുന്നതാണെല്ലാം. ഉക്കുറംഡികൾ അധികാരിയും ദിഗ്മത്രാധികാരിയും ഉത്തരവാദികൾ തന്നെ ഉള്ളവാക്കുവയാണ്. അലഘകാർഖികനും കൂടും അഭേദാട്ടും അഭിമതവുമല്ല. നേരേമോച്ചു സമ്പ്രദായം അതിൽ രണ്ടോളമായാണെന്നു. സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ശ്രീവിശ്വപ്രഭാവ സ്ഥാപിതർ ആ പ്രതിഭാവം അലഘകാർഖാക്രമാധികരിക്കുന്നതു രണ്ടോളമാണു് ഉം ഭാഗം മാഞ്ചുഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ പ്രത്യുത്സമാവശ്യത്വം ഏകാവലിയും ലേശവും പ്രാഥാനാദിക്ഷാനുതന്നെ പരാശാം.

അനുഭൂതല്ലോ; ഏകാവലിക്കിൽ ‘പുംജ്ഞവാഹനക്കരിച്ചു’ ഉത്തരാത്മരത്തിനാം വിശ്വാസന്തോഷപാശം സ്ഥാപാനോ, അഭവാധന നേരും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. വിശ്വാസം എന്നതു, ‘സ്വാരൂപമാന്ത്രം പ്രതിഭാവ വസ്തുവിനാം യാത്രാനിനാൻറു സംബന്ധാവലഭാവാണോ വാവഴിയും തോന്നുന്നത് അതാക്കന്ന എന്ന സദ്ധ്യപ്രവൃ

ബുധത്തിൽ ജീവരമൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ‘സദ്ഗമതനമാക്കുതേ’ എന്ന പദ്ധതിലാകട്ടെ അതുത്രാണികൾ സപത്രമാത്രായില്ലോ അവ ശ്രമാനമാകുന്നത്; പിന്നെയൊ അതനെപ്പറ്റം അലംപുരപ്പെം മുതലായ ധർമ്മജ്ഞാനക്കിൽ മുണ്ടാക്കുന്ന വിശിഷ്ടമായിട്ടാകനും. അതിനാൽ ഇവിടെ പ്രയത്നാദികർക്കും വിശേഷണപ്പെം സംഖ്യക്കാണില്ല. തന്മൂലം ഏകാവലിയ്ക്കും പ്രവേശമില്ല. രണ്ടോപമയ്ക്കും ഏകാവലിക്കും തമ്മിലുള്ളഭേദം ഇതാണ്: രണ്ടോപമയിൽ മുൻമനാളും വസ്തു സപത്രമാത്രായിലാക്കുന്നത്; യങ്കിലേപിലുമ്പംവിശിഷ്ടമായിട്ടാകനും. ഏകാവലിയിലാകട്ടെ മുൻമനാളും വസ്തുക്കൾ സപത്രമാത്രായി അവഗതമായിട്ടും പിന്നവിനുള്ള പദാത്മാജ്ഞാനം സംഖ്യാബന്ധത്താലാകുന്ന ഉത്സ്ഥിതമായിട്ടും പ്രതിതമാകുന്നത്.

‘സദ്ഗമതനമാക്കുതേ’ എന്ന പദ്ധതിൽ പ്രയത്നാദികർക്കും വിശേഷണപ്പെം കല്പിച്ച കസ്ത്രിരംഗനാട്ടപണ്ഡിതർ ഇതിൽ ‘വിമർശിനി’കാരോ അമായ ലക്ഷ്യം സംഘടിപ്പിച്ചതെങ്ങിനെയെന്ന ഒന്നുംലാക്കാണില്ല. അകുതിപ്രതിയോഗികമായ (അകുതിയുടെ)സാമ്പ്രദായിക പ്രയോജകമായ അതനെപ്പറ്റിനു തന്നെയാണ്, സപ്പസം വസ്തുവാലത്താൽ വിശേഷണപ്പെം കാണാനും.

ഈ വസ്തുവിൽ പറയുന്നതിനുണ്ട് പ്രയത്നാദികർക്കും വിശേഷണപ്പെം യഥാക്രമാദിതും ഉണ്ടെന്ന സമർത്ഥ്യംതന്നെന്ന പ്രകൃതത്തിൽ ഏകാവലി വരുന്നതല്ല. മുൻമനാളുള്ളതിനെക്കാഴ്ചിച്ച വിജ്ഞവിനാളും വിശേഷണപ്പെന്ന സ്ഥാവനക്കും അവോധനക്കും ചെണ്ണാലംണബ്ബും ഏകാവലി. അതായത്, ആളും വിശേഷണമായിക്കുന്നതു പിന്നീട് വിശേഷണപ്പെന്ന സ്ഥാവനക്കും അവോധനക്കും ചെണ്ണാലും വിശേഷണമായും ഭേദങ്ങളാവിയതിൽ ഏവിടെയോ പലതവണ്ണായി ദിവസ്യിക്കുന്നത്, അവിടെയാണ് ഏകാവലി. ആളും വിശേഷണമായിക്കുന്നതിനു പിന്നീട് വിശേഷണപ്പെമിച്ചല്ലെങ്കിൽ അവിടെ ഏകാവലിയില്ല. ഇവിടെ ആളും വിശേഷണമായി കല്പിക്കപ്പെട്ടതു പിന്നെ വിശേഷണമായിവിച്ചകാണണില്ല അതിനാൽ ഒരു അധികാരിയിൽ പ്രയോജകമായി ഏകാവലിയെ സമർപ്പിക്കാൻ വഴിയുണ്ട്. സമർപ്പണം ലക്ഷ്യംണ്ടും തികഞ്ഞിടിക്കുന്നതിനാൽ ഒ

ഈനോപമല്ലുതനെന്നയാണ് അവകംഗമുള്ളത്. ആകയാൽ മല്ലിനാ പോക്കിയും യൂദമായിട്ടുള്ളതല്ല.

ഈദിനെയാണ് അപ്പാംഗമവില്ലാവാചസ്തിയുടെ അഭിപ്രാ യം. ഇവരിൽ ആകെട അഭിപ്രായത്തിനാണ് സാംഗത്യം എന്നു ഒണ്ടിനേയും പരിശോധിച്ച വണ്ണിതനാർ തിച്ചപ്പുടഞ്ഞെട്ട്.

സി. റൈറ്റിനായൽ.

പോക്കവാൻ പോക്കൻ കവിതകൾ.

* “ ത ജീവ ചെവ ആ രവം ദിവം ദിവം ”

അവധിളിത്തപ്പുംപിച്ചുകമാലജും തുമ്പമംലജുംചാൽത്തിപിള്ളുന്ന അവിൽനല്ലതിങ്ങടികാണേണം തുള്ളിവപേരുർവാഴംഗിവശംഡോ താരിക്കമാനിനികാന്തരംമുക്കന്നും സാരസാസനാന്താനംസുരന്മാങ്ങം നാരാഥിമനികർണ്ണവിപ്പത്രാ തുള്ളിവപേരുർവാഴംഗിവശംഡോ ബാലചന്രനോടെന്തുവിലസുന്ന മാലഭദ്രവേവിള്ളുംനയനവും ലില്ലകാലുന്നചില്ലീയഗളവും തുള്ളിവപേരുർവാഴംഗിവശംഡോ ആദിത്രചന്രനാരായവിള്ളുംനാരിന്റനിലസമാനകനീനികർ നിലപത്രമസമാനനയനങ്ങൾ തുള്ളിവപേരുർവാഴംഗിവശംഡോ ചാക്കതലസുമസമാസയും ധാരംമിന്നനന്നെതവസനവും നേരകാണേണംദനാവലികളിം തുള്ളിവപേരുർവാഴംഗിവശംഡോ കണ്ണുകണ്ണിലമണിത്തഹണിയവും പുണ്ണംമിന്നനാാഹാചതമവും മനിലാമാരുകാണാജ്ഞുംരുണ്ണേ തുള്ളിവപേരുർവാഴംഗിവശംഡോ കണ്ണാരുകാിളക്കണ്ണാരുകാിയേ തുള്ളിവപേരുർവാഴംഗിവശംഡോ ഏപ്പുംഡിക്കമംറിലണിയുന്ന സപ്പുമംലകർണ്ണവാന്നനിമാലകൾ

ചുമ്പുമാലകർക്കാണാജ്ഞകവനമേ തൃപ്പിവപേതുർവാഴംഗിവശംഗേ
മാനംവെണ്ണഴവുമാജ്യയാവാം പാരമന്മൈവിഷ്വിജ്വാതുവക്കക്കും
മാനാസതാരിലെപ്പാഴംതാനോനാം തൃപ്പിവപേതുർവാഴംഗിവശം

(ദോ)

ആലിപ്പരജ്ഞാവനതാരിലോകമുഖം ചാരാമിനാനാരോഹാവവികളും
കാഞ്ചികായുള്ളമല്ലപ്രദേശവും തൃപ്പിവപേതുർവാഴംഗിവശംഗേ
നാഗചംലസിതകടിതടം ദോഗിംജവിരാജിതകാജവിജ്ഞം
നാഗരാജകരാഭംഗ്രൂരുടരണ്ടം തൃപ്പിവപേതുർവാഴംഗിവശംഗേ
ചാരക്കുണ്ടജാനയുഗ്രിവും കാമന്വാനയിരജ്ഞാത്മാനാകാലും
ചാരതമേരുംപുരവടിനുചും തൃപ്പിവപേതുർവാഴംഗിവശംഗേ
ഒക്തരാകാജനാഃപാമനന്ത്വില്ലഉജ്ഞാനമിക്കാൽതീരുത്തിലസുന
ഉത്രുംഗനവചരുകാഡോഡ്യും തൃപ്പിവപേതുർവാഴംഗിവശംഗേ
കരക്കോനവരംതാരകവെരിങ്ങും അഥാമില്ലാത്തത്തുതഗണങ്ങളും
ചാരുനിന്നാന്നുതിപ്പുതംകാണണം തൃപ്പിവപേതുർവാഴംഗിവശംഗേ
സൈധുളിക്കാരക്കുംക്ഷമാലാജും ഉഭാന്നുതിതേഹാച്ചചാരകകടക്ഷിവും
അനുഭിയമാലാജമന്മൈക്കററണം തൃപ്പിവപേതുർവാഴംഗിവശംഗേ
അസമിശ്രാലാജമന്മൈക്കവാലവും പുജ്ഞാഗ്രേഹവിത്തോൽധരിച്ചുള്ള
വിപ്രഹംംക്കകാണമാരാകണാം തൃപ്പിവപേതുർവാഴംഗിവശംഗേ
ന്റതാംചാജ്ഞാനരംബലിനുതാൻ കൈത്തലവത്താർത്തവനവരടിപ്പു—

(യാൽ

പ്രാസൂലത്തിൽവസിക്കന്നിതൊപ്പാഴം തൃപ്പിവപേതുർവാഴംഗിവ

(ശംഗേ)

പാംക്രികസരിതിരുാഭവാനിതാനക്കത്തിൽക്കേരുമനോരംസൈമ—

(ന്നാൽ

ഉദംമഞ്ചുണാൻമസിപ്പിച്ചു തൃപ്പിവപേതുർവാഴംഗിവശംഗേ
ബാലനാംമാങ്ക്രൂഡുനാനാനൾ കാലാക്കവനാന്തുകണ്ണിക്കുപ്പുട്
കംലുനതാട്ടുമിച്ചപ്പോൾക്കിപ്പ് തൃപ്പിവപേതുർവാഴംഗിവശംഗേ
ബുദ്ധികൊന്തിനിംബാലനംതാനാന്തരു പാഖിക്കുചുവാസ്കാലന്നവര—

(ഭനരം

സിഖാനതംസ്ത്രംതെനാജ്ഞംകാരിക്കണം തൃപ്പിവപേതുർവാഴംഗിവശം—

(ദോ)

വെള്ളിക്കനിൽവസിക്കാവിനാട് പള്ളിക്കാലിനാറിത്രംജിക്കവാൻ
ഉള്ളിൽത്തോഴന്മാനമനാംകിയാത തൃപ്പിവേപ്പുർവാഴംഗിവശം
സിലുചരംബന്നഗസ്വർമ്മഹ്രക സാല്പ്പചിത്രാധാരാപ്പുന്നവും (ഡോ
ബാലുമുഖവാഴ്ത്തിപ്പുത്തും തൃപ്പിവേപ്പുർവാഴംഗിവശംഗം
പക്ഷിംബാജിലുപഞ്ചാർബിസമസ്തുതിക്കാവാംബാഹിപോഭവല്ലംദണ്ഡം
അക്ഷയംഹലത്തിനാൽക്കാമില്ലെ തിരിപ്പിലും തൃപ്പിവേപ്പുർവാഴംഗിവശംഗം
മോരാവഗസ്താമദ്ദനകാലത്തിൽ ഭേദിംബംമുഴക്കില്ലുംകാങ്ങം
തോഷത്താൽപുജ്ഞപ്പുജ്ഞികളിലുംചെള്ളു തൃപ്പിവേപ്പുർവാഴംഗിവശംഗം
നാരംബിപീനാവായിച്ചുകിന്നാര ചാരനാവള്ളംന്നത്തുംചെള്ളുയും
ഗസ്വർഗാനാംപാടിസ്തുതിക്കായും തൃപ്പിവേപ്പുർവാഴംഗിവശംഗം
വെള്ളിമാംലഭവാലവവിളന്തുനാ വെള്ളിക്കാളിതനാ ത്രഞ്ഞകാരതിയും
ഉള്ളിൽക്കാണാളുംരണാംവിജയക്കിച്ചും തൃപ്പിവേപ്പുർവാഴംഗിവശംഗം—

(ഡോ.

പക്ഷിനാശകവാസത്തിൽമരവുന്ന സാക്ഷാത്തലുമമാഞ്ഞളിവോന—

(ട)

പക്ഷിഗാമത്തിലെനായിരത്തേനാംതൃപ്പിവേപ്പുർവാഴംഗിവശംഗം
മുഹമാറുപിപാല്പകാലത്തിൽ ത്രാവയമാമിയണ്ണങ്ങളുംകയും
സംരഹിച്ചവവിശ്വാസ്യപ്പുജ്ഞിക്കണ്ണ തൃപ്പിവേപ്പുർവാഴംഗിവശംഗം
അന്ത്രകാശത്തിലെതക്കാംരതവ ചന്തമേരുന്നാലിപ്പുരാതിരത്തെ
മുന്നിലാമുംടുകാട്ടിത്തരേന്നും തൃപ്പിവേപ്പുർവാഴംഗിവശംഗം
സൈരാഗിവശംഗംമഹാശവ ചന്റുവൈശയന്നിത്തികനാമം
എപ്പുംപുംസ്തുതിച്ചീടവാൻക്കതാനാണും തൃപ്പിവേപ്പുർവാഴംഗിവ—

(ഡോ!

— — — — —

ആരോഗ്യവിശ്വാസംരക്ഷണം.

രാഘവാവിധനുവണ്ണമാക്കാം അടിസ്ഥാനം ആരോഗ്യനാശനാം,
ആരോഗ്യവിശ്വാസത്തുവന്ന അംബത്താര സ്വഭാവ വാടിപ്പാപ അഥ
നാഭവിപ്പും സാധ്യിക്കാതാലുണ്ടാം, അതുകൊണ്ട് ക്രാനിസ് രക്ഷ

ക്കന്നതാണ് ഉറപ്പുവെൻ്റെ മുപ്പുമായ മുരഖേന്നുള്ള സംഗതി എറക്കു രെ ചുല്ലാവക്കം നിശ്ചയമുള്ളതാണെല്ലാ. അതരോഗ്യരക്ഷാമന്ത്ര തന്ത്ര ശമനാപായം, നിവാരണാപായം ഏന്നിങ്ങിനെ വൈദ്യുതാ സ്ഥൂതിൽ രണ്ടായി വരയുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ ആളുതേതെത്തു ഭീനം വന്നാർ പരിഹരിപ്പുന്നുള്ള മാർവ്വും, രണ്ടാമതേതെത്തു ഭീനം വന്ന പിടിവെടാതെ സ്ഥൂക്കിക്കണ്ണതിനുള്ള മാർവ്വമാകുന്നു. ഇതിൽ രണ്ടാമതേതതിന് ആളുതേതതിനെക്കാൾ വളരെ അധികം പ്രാധാന്യം തുടക്കാതാണ്. അവകടത്തിയെപ്പറ്റി നിപുണതിമാർവ്വം ആശേഷം ചിക്കണ്ണതിനെക്കാൾ ആളുതുതന്നു അതിൽപ്പെട്ടാതെ സ്ഥൂക്കിക്കയാണ് ഉത്തരവെന്നു വരയേണ്ടതില്ലെല്ലാ. ഒരുപാം നമ്മുടെപ്പും നമ്മകു സുവന്നായി ജീവിപ്പാനുള്ള ചില നിശ്ചയങ്ങളും എപ്പറ്റിട്ടിട്ടുണ്ട്. അതു വകു നിയമങ്ങൾ ഉണ്ട്, ഉറക്കം, വ്യായാമം മുതലായവയെല്ലാംബാധിച്ചുള്ള ചില വ്യവസ്ഥകളും അഭിരുചിക്കുന്നു. ഇവരു ശരിയായി അനുസരിച്ചു നടന്നാൽ നമ്മകു മിക്ക ഭീനങ്ങളും വരാതെ കൂടാക്കാം. നേരേമാനിച്ചു്, ഇവയെ ലംഘിച്ചാൽ തക്കശിക്കു അനുഭവിക്കാതെ കഴിക്കലും കഴിയുന്നതുമല്ല. ഒരു സമയം രാജനിയമങ്ങളും ലംഘിച്ചു നടന്നാലും ചിലപ്പോൾ ശിക്കു കിട്ടാതെ കഴിഞ്ഞു എന്ന വരും. എന്നാൽ അതിനുണ്ടായി കഴിച്ചുവന്ന് അഭിഭ്രംബന്തഃശിക്കു അനുഭവിക്കാതെ കരിക്കലും കഴിയുന്നതുമല്ല. അതുകൊണ്ട് ആരുംരാഗ്യത്തെ അതുരുചിശാഖയും മേൽപ്പറഞ്ഞ നിയമങ്ങളും അനുസരിക്കുന്നുണ്ട് കന്നാമതായി ചെയ്യേണ്ടതെന്നു തെളിയുന്നു. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ നമ്മുടെ അഭ്യന്തരക്കാണ്ഡം അസ്യവിശ്വാസം ദുരുപാശം അനുരുദ്ധരയാലും മറ്റും പലവിധി വീഴ്കളും വന്നാകും നാണ്ട്. ഒരുപ്പുള്ളതിനെയും നോക്കാതെ കൂറ്റിൽക്കണ്ണ സാധനങ്ങൾ കാഴ്ചാനു തിന്നാം, കടിച്ചു, വലിച്ചു, ശരീരം മുഴവൻ കേടുവരുത്തി, വൈദ്യുതം മരന്നിന്നും വളരെ വണ്ണം ചിലവുചെയ്യു്, അവസ്ഥാനം യാതാരം നിപുണത്തിയും കിട്ടാതെ എത്രയോ ചെറുപ്പുകും അക്കാലവാദിക്കുടുത്തയും അക്കാലമരണത്തെയും പ്രാപിക്കുന്നു! എന്നും ഒരു വാദിനാവമില്ലോരന്നിന്നും പ്രചാരത്താട്ടുടി ആരോഗ്യ നിയമങ്ങളും ശരിയായി അനുസരിച്ചു നടപ്പാൻ നിപുണത്തിലില്ലോതു താഴും, എന്നാലും, പലപ്പോഴും ലംഘിച്ചു നടക്കേണ്ടതായുമുള്ള അവ

സരങ്ങൾ എറക്കര വന്നുചേന്നിട്ടെങ്ങനെള്ളിൽ വാസ്തവമതനെ. എങ്കിലും ശരിയായ മുൻകരക്കുടാട്ടുകിട്ടിയിരിക്കുന്നവക്കും കരവയും കൈ ഭേദമുണ്ടാക്കുമെന്നുള്ളതിനും സംശയമില്ല. അതുകൊണ്ട് ഈ പിഡയത്തിൽ നാം ശ്രദ്ധവേശകാണ്ടതായ ചില പ്രധാന സംഗതിക്ക് ഒളിപരിച്ച് ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുന്നത് തരികലും അനാവഗ്രഹ്യമായിവ രികയിപ്പുന്ന വിശ്വസിക്കുന്നു. ക്ഷേമം, നിദ്ര, പ്രായംമം, ശ്രദ്ധ ത്വം, മനസ്സുമാധാനം എന്നീ വിഡയങ്ങളേക്കരിച്ച് മാത്രമാണ് തങ്കാലം ഞാൻ ഇവിടെ പറയാൻ ചേരുകുന്നത്.

എന്നാൽ ഈ ഒക്ക പ്രസംഗങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധവായ, ശ്രദ്ധജലം മുതലായ മറ്റൊരു വിഡയങ്ങളേക്കുടി സാധാരണ ഉപാപ്രേഷിതനാടുണ്ടും നാം ശ്രദ്ധ ശരിതനെ. ആരോഗ്യത്തന്മുംബന്ധിച്ചേട്ടതോളം ശ്രദ്ധയും വളരെ പ്രാധാന്യമുണ്ടെങ്ങനും സംശയമില്ല. വക്ഷേ മലഞ്ചാ ഇക്കായ നമ്മളിൽ ആധികം അഴചകളുടെയും വാസ്ത്വം കാലക്ഷേപ വും പാഠങ്ങളേക്കിലെപ്പോലെ ജനങ്ങൾ തിരിത്താമസിക്കുന്ന ഗുംബാം തുംബിലോ നശരങ്ങളിലോ അല്പാത്തതുകാണ്ടും, ശ്രദ്ധവായവും ശ്രദ്ധജലവും കുങ്കിയം സുലമോഹി കിട്ടുന്ന നാട്ടുവുരുങ്ങളിലാക്കാം ദും അവകിൽനിന്നും പോഷങ്ങൾ കുറ കുറവാണെന്നു കരതി ആ വക വിഡയങ്ങളെ വിട്ട്, ആധികം അവകിടങ്ങാം കണ്ണുവക്കുന്ന ക്ഷേണം മതലംയ മേൽപ്പുരുത്ത് എത്താണം ചില വിഡയങ്ങളും മാത്രം ഇവിടെ എടുത്തതാണെന്നും സംഗതി ആളുംതന്നെ പരഞ്ഞുകൊ ഇടുന്നു. ഇന്നി ആളുതെന്ന വീണാഗമനസ്വരിച്ച് ചാരോ വിഡയങ്ങളും മുത്തേക്കം എടുത്തു പിവർക്കാൻ ശ്രമിക്കാം.

ക്ഷേമവും അർത്തിനുറ ഉപദിശവും:— നമ്മുടെ ശ്രീരംതി നുറ പ്രപുത്രിനുലം അതിനുറ കാരോ അംശങ്ങളിലും എല്ലാജോഡിയും നശിച്ചും ഉപദേശമില്ലാതായിരിക്കുകയും, ഉപദേശമില്ലാത്തതായിരിക്കുന്നതു ആ വക അംശങ്ങൾ മലം, മുത്തും, വിഷ്ടും, ഉച്ചപ്രാസം എന്നിവയിൽ കൂടി പുറത്തു. പോരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ നാശത്തെ പരിഹരിക്കാനും നാം ആമാരം കഴിക്കുന്നത്. ഈ ക്ഷേമത്തിനു സസ്വിച്ചു നാം അനുവാനങ്ങൾ കഴിപ്പിക്കുകിൽ ശ്രീരം നിഘനിപ്പിക്കുന്നതല്ല. ഇതിനുവീം ക്ഷേമത്തിനുറ ഉപദേശം ഇന്നതാണെന്നു കയവിയം ചുരക്കാതിൽ മനസ്സിലാക്കാം.

ஸமயம்: கேள்விதானால்தான் ஸமயத்தைப்பூரியாலோ விசையேற்றி பூரியம் விலங்குதலாய் வல ஸங்஗திக்கூடுதல் விசாரிக்கேள்வுள்ளது. ஏது க்காலை விசையேற்றி கூவிக்கேட்டுள்ள பூத்திரை காலங்களின்கூலை எடுப்பால்கூடும் வரடுள்ள ஜெ வியமமாகான. பக்கூ வரிசூதஜிவியாய மங்குக் குதிலூப் பொறுத்து விசையேற்றிய பல குதுப்பூக்கூடுதல் கிழ்ச்சிப்பூக்கூடு கூதிலைக்கூடு எடுப்பால்கூடுதல் குஞ்சாயாக நிறையே நாயித்துவங்களை விசையேற்றி அதுகாக்கூடு டாரோத்தாக்கையேற்றி ஜிவிதங்களும் கூலைச்சு கை ஸமயம் ஸ்ரீப்பாப்பாதேந்தாதாயிவாய். விசையேற்றி கேள்விக்கேட்டு எடுப்பாகின்கேட்டுக்கொடுவது. பாரிசுயைக்கூடு குஞ்சாயாக கூவிக்கேட்டு எடுப்பாகின்கேட்டுக்கொடுவது. பாரிசுயைக்கூடு குஞ்சாயாக கூவிக்கேட்டு எடுப்பாகின்கேட்டுக்கொடுவது. மலதால்திக்குதை ஜெயிகாம் அதுத்துக்கர்க்கால் வரடுள்ளாய் கேள்வாஸமாய் காலத்து எடுக்கேண் கவுதுமளியோட்டுத்துடி கை உங்கள், ஹடங்கோம் எடுவதைக்கூடுதல் கை வழங்கேங்களவும், அங்கூதிச்சு ஏது கேட்கேண் எடுத் தமிழோட்டுத்துடி அதாகாதுவும் அதுக்கொதாயாக வல்லுய வெவஷமுமொன்று ஹப்புள்ளான் தொங்காது. சுங்கம் வகு காதிகை ஒருவாயி கரிகாலும் கேள்விப்புரங் வாட்டுத்தைப்பு. விசைக்குடி கைக்கொதிரிக்கையின்கூலை விசைப்பு ஹடங்கொதிக்காதுவே கேள்வு காஞ்சைக்கூடுதல் தோங்குமான் ஜெயிகாம் வழுதாயிட்டுத்தைகளை நான் எடுப்பால்கூடுதல் காம்சுவக்கையோ. சுங்கம் நைபு கரியாகிடுகிலைப்பு தொங்கியாக உள்ளவானால்தான் ஸமநிலம் வெயக்கிக்கை, மாதுசுக்கை, சுட்டிளியிடுக ஹங்கிகை அவசயமாயை கீர்த்தியாக வெவ்வு என்றால்து மன்றால்து ஸமாயம் செட்டுக்காலதும் ஹடங்கை கஷிக்காம். ஸங்காரை நான் உங்கைச்சிதூர்தல் பிக்கை அநாநு தமிழ்கூர்த் துதி தேதை எடுவதைக்கிலூப் கஷிக்கால்வு எடுப்பான் வெவ்வுப்பியியி. ஹதித் தாங்கு தமிழ்கூர்த் தமங்குப்புத்திக்கூடு, கை மன்கூர்த் வயரிக்கை ஸபங்குதைப்பு உங்கு ஸமநுமானாகு. ஹாவியல் கோசுவேற்றி நமுக்கட ஹப்புஶாத்து ஹடவிடாத்தக்கூடுதல் காப்புக்கூடு பல வராதவும் காரிக்கலும் அதுரோப்பு நாகை சேர்த்தாக்கூதான பாரைக்கையிலிப்பு கூலை ‘ஏங்கி! ஸ்ரீகோஜாநபியோ’ எடுப்பு புமான் வழுவர் ஸார் காஞ்சுத்துரோந்து.

മാത്ര:— ഇതു പ്രായം ആരോഗ്യസ്ഥിതി ദേഹാല്പാനം എറി നിവായ അനാസരിച്ചു് കാരാക്തത്വങ്ങം വൃത്തംസപ്പേട്ടകാണ്ഡിരിക്കം. ഏകിലും ഏല്ലാവക്കം പാരുന്നതായ ഒരു നിയമം പിശപ്പും പാരുവും ശമിക്കണമെന്നതാവാര കഴിക്കുക എന്നാളിൽത്തന്നെന്നാണ്. അതു ശമിച്ചും വിന്നെ കനം കഴിക്കുവില്ലെന്നുള്ള പ്രശ്നവിശയമുള്ളവക്ക് വലിയ ഉണ്ടപ്പാധികരിച്ചാനം ഉണ്ടാവാൻ വഴിക്കില്ല. പക്ഷേ, അപത്രം പ്രവർത്തിപ്പാൻമുള്ള വാനന മനസ്സും സമാജമായിട്ടുള്ളതാണ്. കനാമത് ആധാരത്തിലുള്ള ആര്ത്തിനെയ— അഭ്യുക്തിയും ആ സക്രിയയെ— ജയിപ്പാനമുള്ള മനസ്സുകൊണ്ടില്ലോ, എന്നു നിഃവായ കഴിക്കണമെന്നും മുത്തുമുള്ള കാരാ. സാധനങ്ങൾ കണക്കില്ല ധിക്കം കടത്തിവിട്ടാനും മറ്റും ദേഹത്തിനെ വലിയ മുന്നാബന്നം നാമുള്ള തൊരിഖ്യാശാം മുലംശായും മറ്റും ഇം വിഷയത്തിൽ നമ്മക്ക് വളരെ അബ്യദ്ധങ്ങൾ വന്നാളുടെന്നുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ അന്തിരക്ഷണം കൊണ്ടു ദയനേറ്റിയത്തിനു സൈപരമായും സ്വയമായും പ്രവർത്തിപ്പാനമുള്ള ശക്തി ക്ഷയിച്ചുതുടങ്കുകയും, മരന്നിന്നും സമാധാനം വേണ്ടിവരികയും, അരഞ്ഞിനെ കുറാ കഴിച്ചുവേണ്ടും ആ മരന്നകൊണ്ടും മതിയാകാതായിത്തീരകയും, അവസാനം ധാരാത്രായ നിപുത്തിയും കിട്ടംതെ വലിയ ആവർത്തിയും ചെന്ന ചുട്ടകയും ചെയ്യണതായ അപദാനങ്ങൾ നമ്മുടെ ഇടയിൽ കുറം അപൂർവ്വമുണ്ടുണ്ട്. ക്ഷേഗനത്തിന്നും അരുളവല്ല നോക്കേണ്ടത്; അതു ഒമ്പത്തിനു പിടിക്കുന്നാണോ എന്നുണ്ട്. ‘ക്ഷേമിപ്പാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുകയല്ല; ജീവിച്ചിരിപ്പാൻ ഒക്ഷീകരിക്കാനും’. പബ്ലോത്തെ ആളുകൾക്കുണ്ടായിരുന്ന ആരോഗ്യത്തിനും ദിശലായല്ലെന്നുള്ളൂടുള്ള മുഖ്യകാരാണം, അവരുടെ പാന്നപാനാലികളിലുള്ള മുത്രും കനാ മാത്രമായിരുന്നു. നമ്മുടെ ആചാരങ്ങൾ തീരു ഭാരാ മുഖത്വാവാസാദികളും മറ്റും നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതിന്നും സാരം വെറും മതസംബന്ധമായ കാൽം മാത്രമല്ല; ആക്ഷാമഗ്രത്തിന്നും വലുതായ ഒഹസ്പ്രവും അതിൽ പാടഞ്ചീട്ടുണ്ട്. ദേഹാല്പാനം അധികം ചെയ്യണവും അധികം ദേഹിക്കുന്നുമെന്നാം, മലാസ്ത്രകൊണ്ടും അധികം പണി എടുക്കുന്നവും ക്ഷേഗനത്തിൽ ചുരുക്കണാമെന്നാം തുടർന്നും അവസാനത്തിൽ പരഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു.

ക്ഷേഗനസാധ്യ നിംബാ:— ഇം കാൽം തീലു, കാല്പരിക്കാവന്മ

പാനിയേംഡ്: — ഈ പ്രക്തനതിൽ പാനിയൻസ്ക്രിപ്ചർ റണ്ടുവരിക്ക് പറയുന്നത് ആവശ്യമായിരിക്കുമല്ലോ. ചായ, കാപ്പി, കൊക്കോ, സോഡ, ലൈമ്കീസ്, പലതരത്തിലുള്ള മല്ലഞ്ചറം എന്നിങ്ങിനെ നാനാവിധത്തിലുള്ള കുറുക്കപ്പാനിയൻസ് ഇല്ലോറം. നമ്മുടെ ഫുട്ടിലും കടന്നാട്ടുട്ടിട്ടുണ്ട്. വൈദ്യുതിയുപകാരം ദോഷം പ്രാണി ഇനത്താനും വാക്ക് അനുഗ്രഹിതമാക്കി കരണമെന്ന തോനുണ്ട്. എന്നാൽ ദോക്കാർ തടങ്ങാൻ അനുവദിച്ചുവേഗത്തിൽ സംബന്ധിച്ചാൽപ്പോലും. അതുകൊണ്ട് ദോഷം ചുജാദായ്ക്കും നമ്മുടെ ആവശ്യമായവയ്ക്കും തുലായാക്കുന്ന പരമ്പരാഗ്രം എന്നാൽ

മല്ലം ദേഹത്തിനും ബുദ്ധിശിഖം കൈചെറാലെ ദോഷകരമായിട്ടുള്ളതാകയാൽ അതു തിനര ഉപവർഷിക്കണമെന്നും പ്രാതൃകരം വരുമാതെ കഴിവില്ല. കാപ്പിയും ചായയും മാറ്റം മിത്രമായി ഉപയോഗിച്ചാൽ അതുകാണ്ട് വലിയ ദോഷമില്ലെന്ന് പായാം. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ മാതിരിയിൽ സാപ്രാട്ടവേദങ്ങിലും കാപ്പി കടിച്ച വയരു നിരീക്ഷണ സന്റുഭായം ഏതുവിധിയവും വലിയ ദേഹം തന്നെയെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. നിലു തനിയുള്ളവക്കം ഗ്രൂഡുൾ, ചുംബവെള്ളം— എന്നവെള്ളാൽ മതനിട്ട തിരുപ്പിച്ച വെള്ളം— കണ്ണതിരുതലായവയെക്കാണ്ട് വാനിയത്തിനും കാപ്പം നില്പംക്രിയയും സുഖാനദിവാം അവസാനം അവർക്കരമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും അതുകാണ്ട് നിന്നുടെ ജീവിതം മിത്രമായിരിപ്പാൻ ഗ്രൂഡുൾക്കുന്നും അതിനുണ്ടെന്നും ഇം പ്രത്യേകിയിൽ വാത്രതുകൊള്ളുന്നു.

ക്ഷേമാസന്തുഥായം:— ആരോഗ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചുടന്നേ ഇം ക്ഷേമാസന്തുഥായവും വളരെ പ്രശ്നാനംബായിട്ടുള്ളതാണ്. ക്ഷേമാസാധാരണമുണ്ടായിരുന്നും വേദിച്ചും കടിച്ചുചവച്ചും കഴിഞ്ഞേണ്ടതാണെന്നും മല്ലം, മുത്തിയുള്ളതായിരിക്കും വേണാം. ക്ഷേമാസമയത്തു വലിയ ആലോചനകൾ, ഒന്നം ചെയ്യാതെ മനസ്സിനു സ്വപ്നമാറ്റാവും അതുവരുത്തായിട്ടുള്ളതാക്കണ. ഇപ്പോൾ സാധാരണമുണ്ടായിരുന്നും, ഇപ്പോൾ കണ്ണിട്ടിരുന്നും, ഇപ്പോൾ അതുകൾ തെള്ളാരാക്കി തന്നെ കഴിക്കുന്നുമെന്നുള്ള വാദം വളരെ ദരിഡരായിട്ടുള്ളതാണ്. ക്ഷേമാസത്തിനും അവസ്ഥയെ അനുസരിച്ചും അതിനുശേഷം കരംനും വിത്രുമം അതുവരുത്തായിട്ടുള്ളതാക്കണ. ഇം വക്ക് സംഗതികൾ ദമ്പാപ്പുത്തിക്ക് അതുവരുത്തായിട്ടുള്ളതാക്കയും ഇതിൽ ഏപ്പോവയം പ്രാതൃകരം കുറപ്പിക്കുന്നും ദരിഡരായാണെന്നും വരുത്രുകൊള്ളുന്നു.

നിദ്രയും അതിനും ഉപശ്യാമവും:— നിന്നുടെ ഇന്ത്രിയും ക്ഷം മനസ്സിനും ഏഴ്ചുപുഴം പണ്ണിയെടുപ്പാണ് ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. പ്രശ്നത്തിനു അരാസിലും സാവിഷ്ട മുട്ടുകൾ കൂടാം വിത്രുമം അവഗ്രഹിക്കുന്നും. ഇം വിത്രുമരം ഉറഞ്ഞ എന്ന പായുന്നത്. അല്ലാനും കൊണ്ട് മനസ്സിനും ഒരു ഇന്ത്രിയും ചെട്ടും കാജന്നും മണി

യിച്ചുവോക്കന്: ഈ ശക്തിക്ഷയത്തെ തീക്ഷ്ണനാൽ ശാഖനിത്രകൊണ്ടോക്കന്. ‘തേങ്ങല്ല കിണറിൽ വക്കൽസമയം വെള്ളിം കുമേണ വററിപ്പോക്കനാതും രാത്രിയിൽ അരു പണ്ഡത്തെ സ്ഥിതിയിൽ വന്ന തുട്ടനാതും’ നാം കണ്ണിട്ടണബ്ലോ. അതുവോലെ തന്നെ വക്കൽ മഴ പ്രവൃത്തി എടുത്തു ക്കാണിച്ചിട്ടുള്ള നമ്മുടെ മനസ്സിനം ശ്രീരാമിനം രാത്രിയിലെ ശാഖനിത്രകരണ്ട് പുലത്തെന്നും ഒരു പുതിയ ശക്തിയും ഉന്നേജ്ഞവും ഉണ്ടോക്കന്. അതുകൊണ്ട് ഉറക്കം ആ തുടർന്നിലും രാത്രിയിലെ ശാഖനിത്രകരണ്ട് പുലത്തെന്നും ഒരു പുതിയ ശക്തിയും ഉന്നേജ്ഞവും ഉണ്ടോക്കന്. അതുവോലെ ഇല്ലാതെ പോയാൽ അതിക്കനിന്ന പാലെ ഉച്ചവഞ്ചിം അനുഭവിക്കേണ്ടതും യിവരക്കെന്നും തെളിയിന്നണംബല്ലോ. ഉറക്കെന്നാഴിച്ചും ദേഹത്തിനും മനസ്സിനും തുള്ളി, തവതിരിച്ചുൽ, മടക്ക, ദീപനക്ഷയം, ശോധനക്ക് റവ് മുതലായ പല ഉച്ചവഞ്ചിം ഉണ്ടോക്കനാതിനു ഘറവും, ഈ വിഷയത്തിൽ അതിയായ ഉപേക്ഷ കാണിച്ചാൽ കാംക്രോട്, ചിത്ര ഭൂമം തുടങ്ങിയുള്ള മരംപൂശ്യികൾക്കുടി വന്നുട്ടുവംനിടയ്ക്കോ. എന്നാൽ അതുവല്ലത്തിൽ അധികം ഉറങ്ങുന്നതും ആരോഗ്യത്തിനു മാനിക്രമാണെന്നു പ്രാത്രുക്കം കാംക്രപ്പുട്ടത്തിക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്.

എറുനേരം ഉറങ്ങാം:— എറു നേരമുറപ്പൊമ്പും കാഞ്ഞത്തിൽ പ്രായം, ശീലം മുതലായ പല സംഗതികളിൽ ശ്രദ്ധാചിക്കേണ്ടതും എന്നാൽ ഏന്നാൽ ക്കീണം തീരുന്നതുവരെ ഉറങ്ങുക എന്നുള്ള തു പ്രക്കെ സ്വീകരിക്കുവുന്ന ഒരു നിശ്ചയമാണ്. സാധാരണ ചൈ വന്നുള്ള കാർഷക പതിനാറുനാശികളിൽ ചുരുങ്ഗാത്തേയും പതിനെടു കാഴിക്കുകയിൽ കവിയുംതെങ്കിലും ഉറങ്ങുന്നുമന്നാണ് പായപ്പുട്ടന്ന് തോ. എന്നാൽ കട്ടികൾ, പുലംബാർ, ഭർബ്രൂലംബാർ, സ്രീകൾ, ഒരു മംകൊണ്ടും മനസ്സുകരണ്ടും അധികം അല്ലപ്പാനുള്ളവർ, ഇവ ചെറാക്കു അധികം ഉറങ്ങുണ്ടാണ്. ദേഹാലപ്പാനാൽ തു കാരി മുഖം ചേയ്യുന്നവർക്ക് ഉറക്കം അധികം ദേശങ്ങളുമുണ്ടും പ്രാത്രുക്കം കാംക്രവും ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഉറക്കം അധികം ദേശങ്ങളുമുണ്ടും അതിനാൽ മനസ്സുകാണ്ട് അധികം പ്രാത്രുക്കം എടുക്കുന്നവർ ഉറക്കത്തിൽ അധികം ശ്രദ്ധ ദേശങ്ങളാണും പരാബാന്തിപ്പാണും.

സമയം:— സകലജീവികൾക്കും ഉറക്കത്തിനു പെട്ടെന്ന അനുവ

ചിച്ചിട്ടുള്ള സമയം രാത്രിതന്നെന്നാകുന്നു. പകലുറക്കം സാമാന്യേന പോഷകാധിക്രമം താഴെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. എക്കിലും ഒരു സ്ഥിതി ശീലം മുതലായവയെ അശോഭിച്ച് ഈ വിധിയെ എറക്കു ചേരാപ്പെട്ടുത്തുണ്ടോ എന്നു വകം. ശിന്റുകൾ പുല്ലന്മാർ തുടങ്ങിയുള്ളവക്ക് എത്ര കാലത്തും, ഉള്ളകാലത്ത് എപ്പോഴും പകലുറക്കം എറക്കുരെ ആവശ്യമായിത്തീരും.

സുവന്നിത്രക്കാവല്ലുമായ സംഗതികളിൽ കൂത്രസമയം, മിത്രക്ക്ഷേണം, നിർവ്വിചാരം മുതലായവകാക്കുന്ന മുഖ്യമായിട്ടുള്ളൂ. സമയം തെരവിയാൽ ഉംകം സുവര്ണാവാത്തു അരുളുകൾ നമ്മുടെ ഹടയിൽ ധാരാളം കാണാറുണ്ടെല്ലോ. വയറുനിരൈ ആഹാരം കഴിച്ച് ഉടനെ കിടന്നാരുളുന്നതുകൊണ്ടാണ് ചില ദിവസപൂർവ്വം മറ്റും കണ്ണുവരുന്നത്. മിത്രായി ആഹാരം കഴിച്ച രണ്ടു മൺകൂപ്പുവരകിലും വിനൃമിച്ചതിനോടു ശേഷമായിരിക്കുന്നു കിടക്കുന്നത്. അല്ലോത്തവക്കും അതു ദയനത്തിനും ഉടക്കത്തിനും തടസ്യമായിത്തീരുന്നതാണ്. രാത്രി എടുമൺകൂപ്പ് അത്തോഴം കഴിക്കുക, പത്രമൺകൂപ്പ് കിടക്കുക, കാലത്ത് ആറുമൺകൂപ്പ് എഴുന്നില്ലോക്കു എന്നുള്ള നിമയം നമ്മുടെ ഉടയിൽ അധികം അരുളുകൾ കും പറുന്നതായിരിക്കും. മുന്നാരാജൂരൂപ്പുട്ടംതെ ഇരിക്കുന്നത് ഉംകം തിന്നും എത്രയോ അത്രാവല്ലുമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. വേറും എത്രതുനേ അനുകൂലസംഗതികൾ ഉണ്ടായാലും മനോരാജൂരൂപ്പുത്തിൽ ചെട്ടുപോയാൽ വിനെ ഉംകം വരാൻ വള്ളരു പ്രയാസമായിരിക്കുമെല്ലോ. ‘പ്രാവാരണാല പുട്ടന്തോട്ടുട്ടി തലപ്പോരിലെ അംകളേയും പുട്ടന്നുമുണ്ടാണെന്നും കരാൻ ഇം വിശ്വാത്തിൽ താഴും സ്ക്രിപ്റ്റോടു ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്.

വിനുമം: — ഈ പ്രകൃതത്തിൽ തന്നെ വിനുമതത്തോടിച്ചുട്ടിരണ്ട് വാങ്ങു പഠിപ്പാക്കാനുള്ളത്. ആതൊരു വിനുമവും തുടംതെ ഒരു ഏകാംഗവും കാണുവകാശം എപ്പോഴും അഞ്ചുപാഠിക്കുന്നത് ആരോഗ്യത്തിനു വരുവാൻ പോഷകരാഖായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. പണ്ണിഞ്ഞു അവസ്ഥാവാലെ തുടങ്ങുന്നതു ഒരു വിനുമം എപ്പോഴും ഒഴിച്ചുകൂടാതെ താണും. പ്രതിവദം, പ്രാഥാശം മുതലായ ദിവസം പാം നാം നാനല്ലുായദിവസങ്ങളായി ലിംഗിച്ചിട്ടുള്ളതും, പാംശംലകൾക്കും ക

ചേരിക്കിട്ടുന്ന മരും അഴുക്കേതാറും മാസം തൊറും കൊസ്റ്റം തൊറും കാണും ഒഴിവുകാലം പാളി വിശ്വിഷ്ടതും ഇംഗ്ലീഷ് തെരഞ്ഞെടുത്ത മാത്രം അടിസ്ഥാനമാക്കിയാക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കേവലം സ്വന്മാക്കിരിക്കുന്നതിനും ചൂടുമെ, മാറിമാറി പ്രൂഢി എടുക്കുന്ന തും കൈവിധിയം വിനൃതം ബന്ധാനതാനും ചെറും. വായിച്ചു മനസ്സു ടുതിരിക്കുന്ന സഹായം കുറച്ചു ദേഹം ഉപാധിയാം ചെയ്യുന്നു, അല്ലെങ്കിലും കുറച്ചു കുറച്ചു കുറച്ചു കുറച്ചു വായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു ചിലപ്പോൾ കാരം ആശ്രൂപാ സക്രാമം എന്നാണുണ്ടാക്കുന്നതു. അതുകൊണ്ട് അധികം പ്രൂഢി എടുക്കുന്നവർ ഇംഗ്ലീഷ് തെരഞ്ഞെടുത്ത പ്രാണുകം മനസ്സുവെങ്കെങ്ങുതാണുന്ന മാത്രം പരിഞ്ഞു കൊള്ളുന്നു.

(തൃജനം)

എ. ഭവദാസ്സൻ ട്രേറിപ്പാട്.

—

നീ റ കരാം.

(21)

ജീവാത്മാവിനും വരമരത്വവിനും തെമിൽ അദ്ദേഹസിലി യോ സാമ്പ്രാപ്തിയോ ആനും മോക്ഷാമനം വിചാരിക്കുക. ശ്രൂ മേം ഷ്ട്രൂപ്പാള്ളിയാണ് പ്രാഥമ്പാദാത്മാമനം നിപ്പിവാദമരക്കുന്നു. ദേവതാ പ്രാശാദങ്കാണ്ട് സാധാരണവാസനായ നിർമ്മാണം ചെയ്യു, ധനം വിശ്വാസായ വാസനക്ക് ചിത്രത്തിൽ സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ കൊടുക്കുക, എന്നിവശ്രൂതാതെ മരിലും മേഖലാവുന്നതല്ലോപ്പും. ഇന്തി നാശ റാ മാരണാനും പുരുത്വാദിത അവസ്ഥയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക തന്നെ. സമുദ്രത്തെ സംശാരമായും, സാഹരമല്ലത്തിലും ലക്ഷ്യയിൽ റാറ്റും, അക്കാദിക്ക് ശാഖാവിവരങ്ങായ റാവണക്കും ചിത്രിഷാനും റെ റെഡാലുനും, റാംഭാലുനും, സതപ്രാണം എന്നിങ്ങനെ അഫുകു റഹായും, റാവണക്കും പത്രം റാംസുക്കും റജാലുനും റാഡാലും, റി പത്രം ഇന്തി വൈദിക്കും, സിതാരേപിനു ജീവാത്മാവായും, ശ്രീ

രാഹസ്യ പശ്ചാത്യാധാരം, ശ്രവകൻ അംഗ്രോസ്റ്റ് കമ്പിച്ചു ചെരിയ മുക്കിയായും വിചംരിക്കണം. ജീവാത്യാവിനെ പരംാത്മാവിക്കൽ കിന്ന വേർപ്പിരിച്ച് അനൃതാഭക്തിനട ശ്രീംതിന് അധിക്ഷിതാക്കാ ത്വിക്കണ്ണൽ രജാഹണവും എതിന്റെ ചാച്ചുവഴിക്കുള്ള ചേതാവി കാരണാഭക്താക്കനു ഏന്നുള്ള വാസ്തവത്തെ നാം സീതാപ്രമാണ താവിക്കിന്ന ഗ്രഹിക്കണ. ദാരിദ്ര്യിനായിരിക്കുന്ന ജീവാത്മാവിനെ വിശ്വം പരാഹാത്മാവിനോട് കമ്പിച്ചു യോജിപ്പിക്കണമകിൽ, കു മഹാസഹം വേണ്ടിവരുമെന്നും, ഈ സമരത്തിൽ ഇംഗ്ലേഷും, ഈ ശ്രദ്ധത്തിനില്കൂടി വേവതകളും, അനീംപരണങ്ങളായ കാമന്ത്രാധാരികളും, പക്ഷകൊണ്ടുള്ളബി വരുമെന്നും, ഈ രണ്ടു സം ഗതികളും നാക്ക രാമരാഖണ്ഡവും, ഈ യൂഡിത്തിൽ ഏപ്പല്പുട്ട് നാവരും പരിപ്പിച്ചുതുക്കും. പ്രമന്നും, ശരതികംയൻ ഇത്രാദിശ്രേഷ്ഠ ബഹുഭാവം അഭാപയാമ്മാജൈ അതുലോചിച്ചും രാവണന്റെ ഭഗവതി ഘൂഷിവരു രജാഹണത്തിന്റെ ചാച്ചുവഴിക്കുള്ളവരാണുന്ന അറിയാം. സതപദംപ്രധാനനായ പിംബി ശനിൻ മാത്രം ഒറ്റു ഭഗവതി ചേന്നു. ബുദ്ധിപ്രകാഞ്ചത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്ന അതിത്രാജൈനും പുത്രനും കാഞ്ചന സുഗ്രീവനാണ് വാനരാജാവ്. അതായും വന്നുക്കൈ യ മോചിതം വേണ്ടിക്കുളിലേക്ക് കൊണ്ടുവോക്കുന്ന അഭിഭൂദ പു ത്രക്കായിരിക്കുന്ന നിലനംബരം സേനാധിപൻ. ദേഹശക്തി ഇന്ത്രന്റെ കാഞ്ചമാണെല്ലോ. ദേഹശക്തിക്കാണു ചാരതത്തുള്ളംഭവുംനോ, അനൃതായക്കുത്രുണ്ടെങ്കിൽ പ്രവർണ്ണിക്കാറുണ്ട്. ഏകിലും ശ്രീരംബലം അ ത്രാവല്ലുമാണരാത്രാം. ഈ ദരിപ്പിലുായത്തെ, ഇതുപുതുവായിരിക്കു നു ബംഗലിയുടെ വയവും തദ്ദുരുനായ അംഗദനു സ്പീകർക്കാലും വെളിവാക്കുന്നു. സുഗ്രീവൻ, റിംഗൻ, ആംഗദൻ ഈ ദൂര പാതയും തുടർന്നുകൊണ്ടു നും പുത്രനും പാഠിക്കുന്നതു. സ്വന്തുപാഠുള്ളതാണു സീ പാഠിപ്പിക്കുന്നതെ. മഹാഭാഗവത്പാർശ്വ വളംര ശ്രീലോചിപ്പാറാണ്. ഇന്ത്രതേജസ്സിന്റെ ഒരു അക്കാംഡേമിംബാശ വാഴു. വായുവി ന്റെ പുത്രനും അതിത്രാജൈ ഡിപ്പു രജാഭാഗ്നി യാഥാനും. അതു കൊണ്ട് അതിത്രാജൈ, വായു ഈ ടൈപ്പസ്സുകാരും ശ്രാംകാരകനു കൈ ശബരി.വിശ്വാശമാണ് അഭാപാജായൻ. ഈ ശക്തി ക്രോഡാംബരിയാ കാനു. ബുദ്ധിയു വേണ്ടാതിനീ ഉച്ചക്കാഗിച്ചു പ്രാണംന്ത്യം

സം യോഗസില്പികൾ മഹുകാരനാമാകന്നു. യോഗസില്പിക്കാണും ചീവാത്താവിന്റെ അവസ്ഥയെ അറിയുന്നത്. സമുദ്രത്തെ ലംഘിച്ച ലക്കയിൽ ചെന്ന സിതാദേവിയുടെ കഷ്ടസമിതികളെ മന മാനാണെല്ലാം ആളും അറിഞ്ഞത്. ഇതുകൊള്ളെങ്കാണും യോഗശക്തി യംകനു മനമാൻ എന്ന വിചാരിക്കാം. ഇനിയും ദേവപ്രത്യാഖ്യാനം തിരിക്കുന്ന അനുവദ്യി മരിക്കും കുടിക്കുന്നതിൽ നാം വാനരബന്ധനയിൽ കാണാണെന്ന്. ഇതുകൊള്ളെന്നില്ലെല്ലാം ഇവിടെ ചിന്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. രാമാധനത്തിൽ ഇന്ത്യപ്രത്യാധ ബാലിനെ മനിച്ചു സ്വീകൃതനായ സുഗ്രീവനെ രാജാവാക്കുന്നതും, ഭാരതത്തിൽ ആളി ത്രസ്സുവായ കണ്ണനെ വധിപ്പിച്ചും ഇന്ത്യപ്രത്യാധ അജ്ഞനെ വിജയിച്ചുകുവാതും, നാം ചിന്തിക്കുന്നും. കന്തി കന്നുകയായിരിക്കുന്ന അഭിനു കണ്ണനെ പ്രസവിച്ചുതെന്നും കാംവെച്ചാൽ ഇതിനു സമാധാനം കിട്ടും.

വേദാകർഡേവതകർഷണം പുരാണപാത്രങ്ങൾക്കും ആന്റോന്റും സംബന്ധമുണ്ടെന്നും, ഈ സംബന്ധമാലോ ചിക്കുനോട്ടേരംഈം വെളിവാവുന്നതാണെന്നും, വംഡനക്കാർ കാംവെച്ചാൽ നന്നും. ഇതിനാസ്വരംബന്നും ദേവതകളുടെ സ്വന്തവ്യാപ്തി മനസ്സിലാക്കിത്തു മിക മാത്രമല്ല ചെയ്യുന്നത്. ചരിത്രസംബന്ധമായ ചില വാദും വാദഭേദങ്ങളും നാം ഇതുകളിൽനിന്നും പറിക്കുന്നു. മേഖലം ഇടക്കിമിനാൽ മേഖലയ്ക്കി ഇതുകൊള്ളപ്പറി ആശിമാർ ആശുപ്തിക്കുന്നതും സുതിക്കുന്നതും നാം യേദത്തിൽ കാണാണെന്ന്. എന്നാൽ ഇതുകളുടെ താഴ്വിജ്ഞാനാശം: മേഖല, വാദം, വാദപ്പാരാ, ധാന്യാല്പത്തി ഇണിനെ ചില കാഞ്ഞങ്ങൾ, മുന്ന് പ്രോക്ഷണങ്ങളിലും വസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദേവന്മാർ, മനസ്സർ, തിന്മാർക്കു ഇതുകളുടെയും മറ്റും ആന്റോന്റുപ്രതിക്കുള്ളണ്ടാവുന്നവകളും ആന്റോന്റോപകാരത്തിനായി പഞ്ചവസിക്കുന്നവകളും ആകുന്നു. അതായതു വാദാശിക്കാഞ്ഞങ്ങൾ സമഖ്യിച്ചുടെ പ്രസ്താവനകളും സമഖ്യിച്ചുടെ ഉപാധയരംഗത്തിനാവേണ്ടി പഞ്ചവസിക്കുന്നതും ആകുന്ന എന്നതമുണ്ട്. സമഖ്യിക്കു പ്രത്യേകം ചില കാഞ്ഞങ്ങളുള്ളതും പ്രവാലേ പ്രസ്തിക്കർഷണം ചില പ്രത്യേകാഞ്ഞങ്ങളും ആണ്. ഇപ്രകാരം പ്രസ്തിക്കു സമഖ്യിക്കു ചെണ്ട കാഞ്ഞങ്ങളെ രചിപ്പിക്കാനും ആശ്രയിക്കാം.

തേജാവിശ്വാസലിഖിതം ഭാര്യാധിക്രമം കാണായിരിക്കാം മഹാശി
മാർ ഈ തേജാവിശ്വാസലിഖിതം കാഞ്ചനാളാ ശിരിക്കുന്ന വശാലി
കളെ അഭിനന്ദിക്കുന്നത്. അബ്ദപ്പക്കിൽ വേണ ഒരു വിധത്തിലും വി
ചാരിക്കാം: ഒന്നമായാൽ ഒരു കാളിഭാസപ്രദതികളിടെ കവി
തകളിൽ യാതൊരു രാവണം ഉണ്ടാവുന്നതല്ല. വിദ്യാജാർ, കവിക
ളിടെ മധുരവചനങ്ങളെ ആലോചനാക്കുന്ന ജീവപ്രകാശം ആ
സ്വപ്നിച്ഛവക്കണ്ണിക്കുന്നും, മുഖഭാഗത്തും വിസ്തരിക്കുന്നു. ഈ തു
പോലെ മന്ത്രം, ബഹുഭാഗി മേഖം, വാഷം ഇത്രം ദിക്കുളെ കണ്ണം ആന്തു
ഞ്ചപ്പട്ടത്തുകവിധത്തിലും തൃപ്പാംശത്തെ പ്രാവിച്ഛിട്ടിപ്പുനാം
മഹാമാരം ബുദ്ധി ഈ ഉം കാഞ്ചനത്തെ പ്രാവിച്ഛിട്ടിപ്പുനാം വി
ചാരിക്കാം. ഈ മുന്ന തേജസ്സുകൾ സ്വന്തനു ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു
ന്നു. ഈകൾ സ്വപ്നകാഞ്ചനയിൽ ഏഴ് രഘുകളിടെ സമാധത്താൽ
നടത്തുന്ന എന്നോ ഏഴുരാറ്റിക്കിട്ടാതെനു നടത്തുന്ന എന്നോ പറ
യാം. ഈ രഘുകൾ സ്വന്തം പരന്നവേണ്ടി ഭാരതാ കാഞ്ചനാളി ചെ
ങ്കുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എന്നു പറയുന്ന മന്ത്രം ആളിൽ നേരംന്നു ഇത്:
“സുയസ്തീസൈ ഉമു പുംസ അരുദ്രഃ വഞ്ചക്കുഃ വാന്നവിചേതഃ
സ്വകവിഞ്ഞഃ ചതുസ്തുഷാമാചീകതയസ്യഃ വിജനാൽ സ വി ത്രഷ്ണി
താസത്” (ജ്ഞാപരം) അത്മം=“പരാജാവേണ്ടി സ്വന്തം പ്രഭുത്വിക
ഞ്ചെ ചെങ്ഗുന്നതുകൊണ്ട് ഈ രഘുകളെ സുരീകരിക്കുന്ന എന്ന പറയാം.
പരക്കു താൻ ഈ മുപ്പത്തികൾ യാതൊരു സുവിജ്ഞവഘാടം
പങ്കെടുത്തുകൊണ്ട് പുഞ്ചാഖാർ എന്നും പറയാം. ഈ രഘു
കുൾ എവരാണോ അരിയുന്നത് അവവാണ കണ്ണാളിവൻ. ഈ കുൾ
ഈ അറിയാതെവന്നാൻ അനൈൻ. അവൻ ഈ രഘുകളും അരി
യുന്നവുകൾ അവൻ ഒരു പുത്രായി അഭ്യന്നാം.” ഈ ഏഴ് രഘുകളിടെ വിവിധ
ക്രിയാവെഭ്യുത്തരം ഓരോരോ വസ്തുവിനേരു അവയാൽ പ്രാണാളിപ്പിലും
എഴുവിയഥായ ബാധ്യം എഴുവിയമായ ചരാനാശങ്ങളിലാവുന്നു. ഈ
എഴുവിയവന്നുകൂടിയാണു ദാം സാന്ത്യാനുക്കാം ഏന്നു വിചാ
രിക്കുന്നത്. ധാന്യാളിയി തീവ്രവാസവാക്കുന്ന വസ്തുകളിൽ അതാ
നുഡാനുകളും അഭിനന്ദനയിൽ ഒരു പ്രാണാശങ്ങളാണുവും ചലന
ം എഴുണ്ടാവുന്നു. ഈ ചലനം സാന്ത്യസിഗ്നലും, ഓഗ്രവത്താലി

കളിൽ കാണുന്ന സപ്പുച്ചത്തോട് (വർദ്ധന=വർദ്ധമുള്ളത്, വർദ്ധം=ബുദ്ധം) സപ്പുസിന്യുകളിൽ (സിന്യു=സ്പ്രഗനം, ചലനവിഭേദം) സമധിയുടെ ഏഴുവിധമായ ബഹിവും ചലനവും അഞ്ചൻ. സമധികൾ ഇത്തരില്ലോ പ്രശ്നകൾക്കും ഇതിനാൽ, ഇച്ചു, ഏറുവും ഇതും മും എന്നികളിലുംതുടർന്നിട്ടും, സപ്പുസിന്യുകളിൽ ഉണ്ട്. ഈ രണ്ടികൾതന്നെയാണ് സപ്പു ജീവികൾ. ഏഴ് ഏഴുന്ന സംഖ്യകൾ മും യാന്നും ഇം രണ്ടികളുടെനാണ്ടിനായതാണ്. തൊന്ത്രകൾ ദേഹം സകലം വൃഥാച്ഛിരിക്കുന്നതുപോലെ ഈ രണ്ടികൾ, ലോകത്തിലും സപ്പുപരാശ്രാം്യങ്ങളേം മും വൃഥാച്ഛിയും ബാധിക്കുന്നും, ഇങ്ങിനെയുള്ള ഏഴു രണ്ടികളുടെ സമായത്തോടുള്ളടപ്പിയാണ്, സംഭവം ലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അശ്വാദിപ്രേവതകൾ സപ്പുപകാര്യങ്ങളെ നടത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നത്. ഇതാണ് വിജയതസ്ഥിതിയാന്തം. പാക്ഷി അസ്സുൾ പെശരാ സീക്കുന്നാക്കുടെ അശ്വാച്ചുപ്രായന്നർഷം അവകാശം കൊടുക്കുന്നത്.

കുറച്ചരണ്ടാലുവയ്യുംതോടുള്ളടക്കുടി ഇരുബിഡിവതകളെ സൂതി കുന്നതു വേദത്തിലും പുരാണത്തിലും കാണുന്നതുകൊണ്ട് ഈ ദേവതകൾ മഹാശ്വരരാഘവപൂജയെ ശ്രീരംജോടുള്ളടക്കുടിയവരായി വിചാരിക്കും. റാം കാണുന്നവയായ അതിത്രുമണ്ഡലം, ഇപാലാസമേതനായ അശ്വി, നാഭോമണിയലഭത്തിൽ മേലംജോടാടാനിച്ചു ശോഭിക്കുന്ന വില്ലത്ത്, ഇതുകൂടിയുണ്ടായ അശ്വാദിപ്രേവകളും വിചാരിക്കുന്നതായാശും വിരോധമില്ല. നമ്മുടെ ഒപ്പുജ്ഞ ഗ്രാചരണശ്രൂഢികൾ അശ്വിത്രുമണ്ഡലാദികൾ അതായും പ്രേവതകളുടെ ശ്രീരംജോടിനുനും ഈ ശ്രീരംജോടി പ്രാണികളുടെ ശ്രീരംജോക്ക് ഏന്നവോലെ അതുപയോഗിക്കുന്നതും ഈ അത്യാഹാരാണ്' പ്രേവതകൾ ദ്രും, ഇങ്ങിനെയും ഒരു അതുകൂട്. ഇപ്രകാരം പലവിധത്തിൽ ദേവതകളുടെ സപ്തനുപാദാളു അസ്സുൾ പരാത്തിക്കുന്നു. ദേവതാസപത്രവയും ചുഡിച്ചിച്ചും ദിനാദിപ്രായങ്ങൾ വാസ്തവമാണോ എന്ന്, അതുലേഡിച്ചുണ്ടോ. വീട്, മുഖ്യം ഇങ്ങിനെ നാം കാണുന്ന വസ്തുകളുടെ അതുപുതിയപ്പറ്റി ഏകാദിപ്രായമേ ഉണ്ടാക്കുന്നുള്ളൂ. ഇംഗ്ലീഷ് അതുപുതിയപ്പറ്റിയാകട്ടെ കാരോണോ ശാസ്ത്രപ്രവർത്തകനാർ ഓരോരോ പ്രിയത്താർ : വഴിച്ചുകൊണ്ടു. ശാസ്ത്രപ്രവർത്തകനാരായ അചാഞ്ചലാർ റാബ്രൂ: എറററിലുംപ്രിഫേസ് എന്നുണ്ട് എന്നുണ്ട് നാം ഇതിൽനി

നീ തീച്ച്യാക്കേണ്ടത്. ഈപെട്ടു സർവ്വസ്പദത്വിയായതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്നപരമായ പരിശോധന തന്നെ ഒരു രാഖിപ്പുന്നംബു സകല ശാസ്ത്രങ്ങളുടെയും തത്പരം. ഈ വാസ്തവ തന്നെ അസൂക്കൾ നിക്ഷേപത്തിൽ (അത്മാസ്ത്വം ദിവസപ്രാബല്യം) ഇതും ചി വാക്കും കൈക്കൊണ്ട് സ്വാശ്വരാജിപ്പിരാതിട്ടിട്ടുണ്ട്. അഗ്നി, ഈ ഗ്രഹം, ആക്ഷിത്രും ഈ മുന്ന തേജസ്സുകളുടെ പ്രഭാതിക്കേണ്ടിയും സ്വന്നപരമായ പരിശോധനയും പാഠത്തിലുണ്ട്. സേംഗൾ, വാസ്തവാജ്ഞ ഇണിനെ അനുഭവയി ദേവതകൾ വേദത്തിൽ കാണപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇതുകൈപ്പുറാഡി യും അല്ലോ അരിയണമല്ലോ.

മുന്നു കാണിച്ച അശ്വാസിദ്ധവൈതകളിൽ മറ്റു സകല ദേവതകളും അന്തർവിജ്ഞേന്നംബു നിക്ഷേപസിലംബന്നും. ചില ദേവതകൾ അഗ്നിയിലും മറ്റു ചിലതു ചേരു കനിലും ഇവിധത്തിലുംബു അശ്വാസിദ്ധവൈതകളിൽ ദേന്നുദേവതകളുടെ അന്തർഭാവം. ഇന്നത് ഇന്നത്തിൽ അന്തർവിജ്ഞേന്ന പ്രഭതുകിച്ചു അഭിരേഖണക്കും ചെവി ദിക്കിലുണ്ടാവിൽനിന്നും നിപുണ്യംസും അരിയാവുന്നതാണ്. ഒരു ദേവത മാറരുക ദേവതയിൽ അന്തർവിജ്ഞേന്ന പരായനതിനും ഇന്താണ് അത്മം: ഒരു ദേവതയെപ്പറയുന്ന പഞ്ചായദാശുംഭൂതം അന്തരാത്മാവാം പലതുമായിരിജ്ഞും. ഇതിൽ ഒരു ശബ്ദത്തിനുംരു അവയവാത്മം ഏറ്റായിരിജ്ഞുന്നവോടും അതുമാത്രം, എന്നു ദേവത ചെങ്കുകൊണ്ടിരിജ്ഞുന്നോടും ഈ ശബ്ദംകൊണ്ട് ഈ ദേവതയെ പറയാം. ഉദാഹരണം— വക്കണ്ണന് ഇന്ത്യക്കുണ്ട് അന്തർഭാവം. വാണിജവിത്തിന്റെ അത്മം നേരംബുക്കൈവകാണ്ട് ആക്കാശത്തെ ഒരു ജീവനവൽ എന്നാണ്. (നൃണാതിതി സത്താ) ഇന്ത്യൻവുംതാണിന്നും ദാത്യംയാന്ത്രജാളി പിളിക്കുന്നവർ എന്നാണുണ്ട്. “ഇരാം മുന്നാതിതി, ഓംപദാക്കാണ്ട് ആക്കാശത്തെന്നും ഒരു ദാജു നിലു വയ്ക്കാശുംകൊണ്ടു പായാപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ തേജസ്സു താനാ, ധാന്യാദിക്കൾക്കു ചേരു കനാക്കി പാർശ്വാദിപ്പിജ്ഞുന്നോടും അതിനാക്ക പിളിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ഇന്ത്യാധിത്തിനും ഇന്ത്യൻവാസിനും ദാജു പായവാദ്യങ്ങളും ആലോച്ചിച്ചു ഇന്ത്യൻവായിം വക്കണ്ണനും വക്കാക്കാശനും അഥവായിം ഇന്ത്യൻവായിം ഇന്ത്യാദിവക്കാശനും വിരോധം എന്നാണ് സംശയം ഇന്നിജ്ഞാം. ആക്കാക്ക ദേവതകൾ മു

നാവിയമാബന്നം ഇതുകളിൽ മാറ്റ ദേവതകൾക്ക് അന്തിംവമാബന്നം നിങ്ങളെന്നില്ലാന്തമാക്കുന്ന എന്ന മാത്രമേ അതു സംശയം തന്നീനു സ്ഥാധാരമാക്കുന്നു. പെട്ടെന്നിക്കാഡ സില്ലാന്തത്വത്തെ അംഗസ്ഥാപിച്ച് യാസ്തുകൾ ഇതുനേരും വരുന്നെന്നും ഭിന്നദേവതകളായി പായനിക്കുന്നില്ല. മന്ത്രങ്ങളെ പുരഖ്യാനില്ലെന്ന അവസ്ഥയിൽ യാസ്തുകൾ പലേ ലോകത്തെങ്ങും ഉപയോഗിക്കുന്ന എന്ന മുന്തഃ പറഞ്ഞുവെച്ചു. ഉദാഹരണത്തിനുവേണ്ടി ഒന്നൊരു രണ്ടോ ചേക്കണാ.

കത്തിനെയറിഞ്ഞുകൊണ്ടിര ജൂന്ന തീ കെട്ടേണ്ടോ അതു നാഡി ജൂന്ന ഏന്നാണ് ചൊതുവിൽ വിചുംബിച്ചുവരുന്നത്. ഈ തീ നാഡി ജൂന്നിനുപുന്നം, ഇതു ഇലം, പുതുപി ഇത്രാംകളിൽ ലഭിക്കുന്ന ബന്നം “കായമാബന്നാചനാത്പഠം” എന്ന മന്ത്രവ്യാപ്താവത്തിൽ സ്വീകൃതമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പുക്കാലികളുടെ ചുവട്ടിൽ എറുന്നുകൾ മട ഉണ്ടാക്കുന്നും ഈ മടയിൽവിനു മണ്ണുട്ടത്ത് അതിനും ചുരും കൂട്ടകളും ചെയ്യാറുണ്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനൊ കൂട്ടിട്ടിട്ടുണ്ട് മണ്ണ്. അല്ലോ നന്നവോട്ടുട്ടിയാണ് കാബന്നാറുള്ളത്. ഈ നന്നവിനും കാരണം വാദി (എറുന്നുകൾ) എന്ന പദവ്യാവ്യരഹിതത്തിൽ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. “വദ്രൂംവമനാൻ” നിന്മാത്വാക്കും. ഗേവദ്ധംചംസ്തനർ പ്രാവ്യാനം. “താമിമമന്ത്രംകും കൂനുള്ള അർദ്ദം ഭവതി” അത്മം — എറുന്നുകൾ ചട്ടിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് മണ്ണ് അർദ്ദമാജിത്തിനുന്നത്. ഇങ്ങിനൊ ചീല ദിവാകരത്തുപരിശൈല വംശനാതിനു പുരാത ഇന്ത്യൻ കാണിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുകാഴ്തു എല്ലാം പറി കൈ ഉപന്നാസ തതിൽ എഴുത്താൻ പ്രകാസമാണ്. ഈ ഉപന്നാസം താര സംമാന്യത്തിലഡികം വായ്തായിത്തീർന്ന് എന്നാണ് തോന്നുന്നത്. പക്ഷേ നിങ്ങളും വായിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഈ ഉപന്നാസത്തെ വാണതിലഡികം ദിഗ്ലഭാഷിത്തിന്റെതാഴും വിചാരിക്കുന്നു പിപാസങ്ങതാം കൂടി തയ്യാറാലും വിരമിക്കുന്നു.

വരവും കല്പിത്തിനാക്കുന്ന നാരാധരനു ഭേദിരി.

“മേരുമൊ മന്ത്രിനോ?”*

(ക. ക. ച. ക. മ.)

I

“റാണിംഗ്” തിലെ സൗമിണ്ടാരായ . “ശാരദാശക്ര” നീറ വേഗത്തിലുണ്ടായിരുന്ന വിധവള്ളു് അവളിടെ വിത്രക്കച്ചംബുക്കാരായ ബന്ധുക്കൾ ആകും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കാരോക്കരായി എല്ലാവരും മരിച്ചുപോയി. ഭേദമുഖ്യമായി അവളിടെ സ്വന്തം എന്ന പറയുവാൻ ആകും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവൾക്കു ഭേദാവും ഷത്രുവം ഈ സ്ഥി. അവളിടെ ഭേദസമാദരനായ ‘ശാരദാശക്ര’ നീറ കട്ടിയായി കുന്ന അവളിടെ കാമന. ആ കട്ടിയെ പ്രസവിച്ചുശേഷം വളരെ കാലത്തേഴ്സു്. അതിനീറ ശാന്ത അത്രുന്തം, കീനത്തിൽ പെട്ട. വിധവയും “കാദംബിനി” കാണും അതിനെ വളർത്തിക്കൊണ്ടു പോന്നത്. ഒരു സ്ത്രീ മരാറാംജീടു കട്ടിയെ വളർത്തുന്നതായാൽ അവൾക്ക് അതിനോടുള്ള വാസ്തവ്യത്തിനു പതിനട്ടു ശൈലിയായിരിക്കും. കാരണം, അവർക്ക് ആ കട്ടിയുടെ പേരിൽ യാതൊരു അവകാശവും ഇല്ല; യാതൊരു രഹിതവസ്തുവുമില്ല; കേവലം സ്നേഹവാസല്പത്തിനീറ അവകാശം മാത്രമേയുള്ളൂ. സ്നേഹത്തിനു സമുദായം സ്വീകരിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു രേഖകുലം അതിനീറ അവകാശം കംശന്തര സ്ഥാപിക്കുവാൻ സംയിക്കുകയില്ല; അതു തെളിയിക്കുവാൻ ആഗ്രഹവുമില്ല. അത് അതിനീറ വിശയമായതും ആകുടെ എന്ന നിഃയമില്ലാത്തതുമായ അനുച്ചരതാത്ത പിള്ളിവീച്ചതായ ആസക്രംയാട്ടക്കുടി അരാധിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ അവവിധയിടുന്നതു തടയാളാട്ടക്കായ സ്നേഹശക്തി മഴവും അ കട്ടിയുടെ നേക്ക് തിരിക്കുന്നു. ശ്രൂവണമാസത്തിൽ ഒരു രാത്രി “കാദംബി” പെട്ടു കൂട്ടുന്ന ശത്രുവിച്ചു. എങ്കിലും കാരണം അവളിടെ റൂദയത്രാന്നു സ്കൂളാനും ദമിച്ചു. നാലുപുറവും ഉള്ള ലോകം അതിനീറ യടക്കുമുള്ള ശത്രീയ നില്ലമിച്ചു. സ്നേഹപരിപൂർണ്ണമാ

* കൂടുതലും സാദൃശ്യം കാണുന്നതും ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്.

യ കാദംബിനിയുടെ അതിസൗഖ്യമായ ചെറുപ്പടയാളിൽ മാത്രം സാധ്യരണ ശത്രുക്കു നോട്ടിക്കും അവയുടെ ‘കാഘയടിക്കാം’ എന്നെന്നും ഭാഗി വിനാചോവുകയും ചെയ്തു.

ഒരാള്ലീസുകാർ അനാവല്ലുമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടാക്കാതി രിഷിന്മാനിന്നും സാമിണ്ടാരിന്റെ നാലു മ്രൂംമണ്ണഞ്ചത്രമാർ പ്രശ്നങ്ങൾ ചട്ടുകൾ കാണാം അരംഗാശിക്കാതെ ആ മുതാരിംഗതെ ദയിപ്പിക്കാതിന്ന് ഉട്ടാതാതെന കീക്കംചെയ്തു. ‘റാണിഇല്ലോ?’ താൻ ലൈ ദ്രോഹ സ്ഥലം ഗ്രാമത്തിൽനിന്നു വളരെ ദൂരത്തായിരുന്നു. ഒരു കൂളത്തിന്നരികെ ഒരു ചെറുകടിലും സമീപത്തു ഒരു വടപ്പുക്കുവും അഭ്യാസതു എന്ന പ്രദേശത്ത് എന്നും കണ്ണം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പഠനോ ആ നിലപാതിൽകൂട്ടി ഒരു ഷഡ ഭൂക്കിയിരുന്നു. പിന്നീട് അതിന്റെ ശത്രി തിരിയുകയും നാട്ടിടം വരണ്ണവോവുകയും ചെയ്തു. അതിലെവാങ്ങാഗം ഉടക്കുറയക്കുടെ അതുവല്ലത്തിലേയ്ക്കു വെച്ചിരുത്താത്തി ഒരു കൂളമാക്കിട്ടണായിരുന്നു. ജന്മം ആ കൂള ഒരു പഴയ നദിയുടെ തെന്നു ഒരു ഭാഗമായി പിചുരിച്ചു ആരാധിച്ചുവോന്നു.

മുതാരിംഗതെ വച്ചിച്ചിരുന്ന നാലുപേരും അതിനെ ആ കടിലിൽ എന്തിച്ചു ദിവാഹത്തിനു വേണ്ടതായ വിരക്ക് വരുന്നതിനു കാരണമായിരുന്നു. കാത്തുകാത്തോ അംഗമന്നാരായി തീന്തോ അവരിൽ ഒരു ദാഡുപും വിരാശാന്തരങ്ങൾ എന്നതാണെന്നുനേരംകിംവാൻ പുറപ്പെട്ടു. ‘നിതായിച്ചും ‘മുരച്ചര’നും അഞ്ചിടവാ പോരുപ്പും ‘വിധ’ പും ‘ബാണംബാം’എന്ന രേഖം കാത്തുംകൊണ്ടിരുന്നു.

ആവാനുമാസത്തിലെ ഇരുക്കുളു ഒരു രാത്രിയായിരുന്നു. നക്കത്രം ഏപ്പിൾ എത്തുന്നിയാതെ ആകുശാശവിമിയിലെവല്ലും കാർമ്മേഖവടലംബം തിരിച്ചിരുന്നു. കടിലിവാലു പ്രകാശമല്ലാത്ത മുകിക്കുള്ളിൽ മുഖാരി രത്തിനുംതു രണ്ടുപോരും മെംഗമായി ശുശ്രാവം. അവയുടെ തീരപ്പെട്ടികാണ്ടും പിന്നുക്കുശവശാംടിം മഹാമുണ്ടായില്ല. തീരപ്പെട്ടി തണ്ടതെ താജാരാശാ. അവരുടു പ്രയതിച്ചിട്ടും അതു കത്തിയിട്ടും വിളക്കു കൈകുഴവോക്കും എപ്പും. വളരെ നേരം മിണ്ണാതിരുന്ന രംഭം അതിലെരംമാർം, ‘ചാഞ്ചാതി! ഒന്നു പുകവലിക്കാൻ കിട്ടിയെന്നാൽ നന്നായിരുന്നു. പുതിന്റുക്കു നാം അത് എടുക്കുവാൻ മരംചോരി’ എന്ന പറഞ്ഞു.

“ഞാൻ കാടിപ്പോഴി വേണ്ടതെല്ലാം എടുത്തുകാണുവമാം,”
എന്ന തുടക്കാരൻ മുദ്ദവട്ടാം പറഞ്ഞു.

‘ബാണമംല്?’. യോക്കവാൻ ആരുഹിച്ചതിന്റെ കാരണം ‘വി
ധു’ യാഥിച്ചു. (സൗഖ്യത്വം ചെക്കാതാനും സ്ഥാപനാക്കയാൽ ഒപ്പ്
ടിച്ചുവാൻ പോക്കവാനാതുമാണുത്) “തരഞ്ഞെടിപ്പു! ഞാൻ തന്നെ
തന്നെ ഇവിടെ ഇരിക്കുന്നു അല്ലോ.” എന്ന മുദ്ദവട്ടി പറഞ്ഞു.

സംഭാഷണം പീണ്ടം അവശ്യം കിട്ടുമ്പുരായി. ഇങ്ങനെ നില്ക്കുന്ന അവക്കാൾ തോന്തി. വിനക്ക കൊണ്ടുവരു
വാൻ ചോദ്യ തുട്ടാര അവർ മനസ്സുകൊണ്ടു ശവിച്ചു. അവർ ഇങ്ങനെ
അവരുടെ സ്ഥലത്തും ചെന്നിക്കുന്ന വെടിപറഞ്ഞുകയായിരിക്കുന്നതു
നീ അവർ സംശയിച്ചു. ഇടപിടാതെ തവളുകളും കൂടുതലായില്ലെങ്കിലും
മുന്നുടക്കിളിം കരയുന്നതിന്റെ ശബ്ദമല്ലാതെ ഒരിടത്തും ദാനക്കും
മച്ചയും ഉണ്ടായിരുന്നാലെ. പെട്ടനീ, മുതശ്ശീരം തന്നെതന്നും കൈ
ഡോഗത്തേക്കു തിരിച്ചറുകിടക്കുവോളുന്നവോലെ, ശവം കിടത്തിക്കു
ണ്ണ പാശു കനിളിക്കാതായി ശരവക്ക് തോന്തി. ‘വിധു?വും ‘ബാണ
മാലി’യും പേടിച്ചു വിരച്ചുകൊണ്ട് ‘രാമ, രാമ, രാമ’ എന്ന ജീ
പിക്കവാൻ തുടങ്ങി. മറിക്കിൽനിന്നീൽ, കൈ ചീറ്റലനിശ്ചാരം കേട്ടു.
കൈ നിമിഷത്തിനാണും കാഘക്കാർ കടിലിൽനിന്നു പേടിച്ചു വുറ
ത്തു ചുട്ടി, ഗ്രാമത്തിലുക്കു കരിക്കാൻ കാടി.

മുന്നു നാഴികു അപേക്ഷനു ദംടിയപ്പോൾ കൂവക്കുട ചണ്ണാതി
മാർ കൈ രാഞ്ഞല്ലും കൂടുതൽ വരുന്നതു കണ്ടു. വാസ്തവത്തിൽ, അവർ
കന്ന പുകവചിക്കാൻ തന്നെയുണ്ടോ പോയിക്കുന്നതോ. വിനക്കരംജ്ഞ
ക്കെപ്പുറി അവക്കു യാംതായ വിവരവുംശാഖിക്കുന്നില്ല. ഏക്കിലും,
വിനക്കിനും മനം കുച്ചിപ്പിട്ടിട്ടാണുന്നും വെട്ടിക്കിരിക്കുന്നിന്നും ഉട
നെ അഞ്ഞോടു കൊണ്ടുവരുമെന്നും അവർ ഉറപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു. ‘വി
ധു?വും ‘ബാണമാലി’യും കടിലിൽ വെച്ചുണ്ടായ സംഗ്രഹകൾ അ
വരെ അരിയിച്ചു. ‘നിതായി’യും ‘ഇങ്ങനെ’വാം ശ്രൂ കമ്മ കേട്’ അ
വരെ പുള്ളിക്കുകയും സ്ഥലം വിട്ട് പോന്നതിനു കലശലായി ശാശ്വത
ക്കുകയും ചെസ്തു.

താമസിക്കാതെ, അവർ നാലുമുദ്ദം കടിലിലേപ്പും മടങ്ങാം. കടി
ലിൽ പ്രാവശ്യിച്ചുപ്പോൾ, ദഹിപ്പിക്കവാൻ കൊണ്ടുവന്നു മുതലാരിം

അവിടെനിന്നു പോയിരിക്കുന്ന എന്ന് അവക്ക് ഒന്നല്ലില്ലായി. ഒരു വെറും വായ മാത്രം അവിടെ കിട്ടുന്നുണ്ട്. അവർ പറിഞ്ചേരു അഥവാ സ്വീജന്നും ദിവ്യതോട്ടുവും നോക്കി. വള്ളു കൂടുകുന്നും വലിച്ചുകൊണ്ടു പോയിരിക്കുമോ? എന്നാൽ പബ്ലീക്കൗൺസിൽ ഒരു കൂഷണംപോലും അവിടെ എൻ്റേം കാണുന്നുണ്ട്. പുറത്തു കടന്നു നോക്കിയ പ്രോഡി മുൻവരഗത്തു തുടിയിരുന്ന മണിക്കൂർ പുതുതായി ഉണ്ടായ ഒരു സ്കീഫുടെ മുടിലുംമുള്ളും കൂലാട്ടിക്കപ്പെട്ട അവർ കണ്ണ്. ശാരദാശക്തിയും ഒരു വിശ്വിയപ്പോതിയുണ്ട്. വള്ളു ചെക്കുത്താൻകുമകളും ചെന്ന പറ തുതാൽ താങ്കേമും കരിക്കലും പിംഗപസിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടേ ഇലി എന്നു പേണ്ടുമന്നേ അവർ നാലുപേരും തുടി ആലോച്ചിച്ചു. വള്ളെ വാഴപ്പുതിവാദങ്ങൾക്കു ശേഷം മുതശ്ശേരിതെന്ന ധമാനുമാം ദഹിപ്പിച്ചു എന്ന പറയുന്നതായിരിക്കും ഉത്തമം എന്ന തീച്ചപ്പെട്ടുത്തി.

സുഭ്രംഭയതോട്ടുടി വിരക്കാർ വന്നപ്പോൾ, അവർ വരുവാൻ വളരെ താമസിച്ചതുകൊണ്ടും, അവരുടെ സ്ത്രീയുടെ തന്നെ കാഞ്ഞം നിപുണതിച്ചു എന്നം ഭാഗ്യവശാൽ കടിലിൽ തന്നെ കുറരു വിരക്കണായിരുന്നും അവരുടെ പറഞ്ഞു. മുതശ്ശേരിയിൽ ആലോകിലും കുടുക്കൊണ്ടുപോകുന്ന ഒരു വിലപിടിച്ചു സംശയമല്ലോത്തുരകൊണ്ടും അതിനെപ്പറ്റി ആക്ഷം സംശയമണാക്കവാൻ, അവകാശമില്ലപ്പോ.

II

ജീവന്റെ അംഗത്വാക ലക്ഷ്യാവും ഇല്ലാതിരിക്കുന്നേംപോലും, ചിലപ്പോൾ, ശ്രീരംത്തിൽ സുക്ഷ്മമായ ജീവഗ്രാഹി ഒളിഞ്ഞു കിട്ടപ്പോയിരിക്കുന്നും, പ്രത്യക്ഷത്തിൽ മുതപ്രായമായ ചില ശ്രീരംത്തിനു രണ്ടാമത്തും ജീവൻ ഉണ്ടാക്കാമെന്നും എല്ലാവക്കും അഭിയംഗം നാതാണും. ‘കാംബിനി’ മരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവളുടെ ജീവയത്രം എന്നേതു സംശയിവശാൽ, പെട്ടു, ചലനരധിതമായിത്തീന്തിച്ചു ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

വിശേഷം സുഖാശയമുണ്ടായപ്പോൾ, അവർ, അവളുടെ നാലുബാഹ്യരൂപം നിബിഡമായ അനുഭവകാരന്തെ കണ്ണ്. അവളുടെ പതിഭുദ്ധി സ്വാംത്തല്ലോ കിടക്കുന്നതെന്ന് അവർക്കു തോന്തി. അവർ ‘സമോദാഹി’ എന്ന് ഉറച്ചു വിളിച്ചു. തുടിയട്ടിൽ നിന്നും ഉഞ്ഞു ചുറപ്പുട്ടുണ്ട്. അവരും ദേവവിശ്വപ്രലയാശി എഴുന്നീറ്റിയുണ്ട്. അ

வழக மாண்பது எடுப்புதலை நிறுத்தி கை வேலாலும் விளைக்கிற கை பொஸ்சிட்டு ரோமானியாவும் உள்ளியற்றும் அவர்கள் கீழ் கீழ் விடுதலை அவசியமாக அமைத்து கொடுக்கவிரும்புகிறார்கள். பூவுதாக ஸ்ரீவீரர்ஜுனர் கீழ்க்கண்ட பாடத்தையிட்டு, “பாம்பாதீ! கூட்டிய லுணேர்டு ஏ காலை வகை. மூலிகை திரிசு மூது திட்டும்” என்று போஸ்சிட்டு வரவதற்குக்கொங்களைக் காலன்மிகு ரோமானியாவுக்கு கிடைக்குமென்று விளைத்.

ഇരുലോകാശംവിസ്തരന്നയാണെന്നും ധാരന ദൈവികതമായി അഭീക്ഷകളും ചെജ്ഞു. ദരശ്പാൽ ഭാട്ടിനിന്നാഖുണ്ടാണി. ഒര്ത്തിനും പ്രകാശത്താൽ സർവ്വപ്രത്യേകം കൂടിയും, ദാഖലന്തുക്കു വടവുംശവും വരന്ന കിടക്കണാ ചെന്താനവും, ഓരുത്തുക്കു മുഖ്യം സ്ഥാനവും, ദാഖല വിവാഹാക്കണം കണ്ണറിങ്കളും. ഏപ്പണ്ണനാസി പിചസങ്ങളിൽ അവർ അനുഭവം എഴുകിയ കൂളിക്കവാൻ വാദുണ്ടാണ് കാംഖവനം. തദ്ദേശവാസരജ്ഞരിൽ ആ ദേശാനന്മയലത്തു വല്ല മുതലേരിവും കണ്ണാൽ മരണം എത്രയും ദയകരമായിട്ടുള്ളതാണെന്ന വിചാരിച്ചു് അവർ ഭൗതികം.

അവളുടെ ആദ്ധ്യാത്മക വിചാരം സ്വന്നമത്തിലേക്കേ മടങ്ങേണ മെന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ, പിന്നീട് വർഷം അതിനെപ്പറ്റി ആദ്ദോ ചിച്ചു: — “ഞാൻ ദരശ്വബളാണ്. ഫീറിക്സ് ഫ്ലണ്ടിനെ പിടിപ്പേക്കേ മടങ്ങിച്ചെല്ലാം. ഞാൻ മടവി എത്തിയാൽ അതു കുടംബക്കാൾ അവത്തായിരിക്കും. ഞാൻ ജീവാലംകരേണ്ട യാതു പാശ്ചാത്യകഴി തെളു. ഞാൻ ഒരു പ്രേതം മാത്രമാകുന്നു! കാഞ്ചം ഇപ്രകാരമല്ലോ യിരുന്നവെക്കിൽ, ‘ഡാരഡാശകർ’ എന്ന സുരാഹിതമായ അന്തഃ വും പിടി ഇന്തു അകലെന്തുകുളും ശവദാഹാരിക്കിയിൽ ഇം അലിംരാത്രി യിൽ ഘൃതത്തിച്ചുകയാണ് അവർക്കു് എന്തിനെ സാധിക്കാംവിരുന്നു എന്ന് അവർ അവളും ചിച്ചു. അവളുടെ ശവസംസ്കാരക്രിയകൾ കഴി തെരിട്ടുനോയിരുന്നെപ്പുകിഴു്, അവളുടെ ശവസംസ്കാരക്രിയകൾ കഴി ചുമതലപ്പുട്ടവർ ഇപ്പോൾ എയിടെ പോയിരിക്കുന്നു? അവർ ശവ ദാഹം കഴിച്ചു മടങ്ങിപ്പോയതായിരിക്കുന്നും. ഇങ്ങിനെയപ്പോമാ യിരുന്ന അവളുടെ ആരോഗ്യാചനങ്ങൾ ശത്രു. “ഡാരഡാശകർ” എന്ന പ്രശ്നത്തിനായ ഭൗതികിൽവച്ചു കഴിഞ്ഞതായ അവളുടെ ചരമ ഐട്ടത്തെ കരിച്ചു് കാൽപ്പന്നപ്പോൾ, അവർ ഇപ്പോൾ ഓരുത്തുകുളം, ജീവജാലങ്ങളും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടുകുളം, അവധിക്കാരനയമാശത്രും ആയ ദേശാന്ത്രജ്ഞിയിൽ ഏകാക്കിനിയായി അനീന്തിരിക്കുന്ന ഏന്ന സഹതി, അവർ അരിഞ്ഞു. തീച്ചയംയും അവർ ഇപ്പോൾ ഏയുംകിസ്സ മുംബന്നായിരുന്നും കരംഗമല്ല. അവർ ദിന്മിത്തത്തിനേക്കാൾ യും ദേഹക്കാത്താൻവെളിവും ആയതുകാരന്മാരുണ്ടും അവർ അവളുടെ നൊ ദുരന്തമായിരുന്നു.

ശ്രീ ധ്രാനാന്താരയ് അവരുടെ ത്രംഖട്ടേരിക്കുന്നാട് മൊഡിച്ചിരുന്നു

സകല് കെട്ടകളിൽ താനെ അഴിഞ്ഞുവോഗി. അവർക്ക് അരംബംശമായ അത്രുതിശാഖകളിലും, അധികമിത്തായ സ്വന്തത്രാവും, ഉണ്ടാണ നോന്നി. അഡ്വറ്റക്സ് ഇഷ്ടമില്ലതു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ഇഷ്ടമില്ലതു ചന്തവാൻ സാധിക്കുമായിരുന്നു. ഈ പുതിയ സകലുടെതിൽ നിന്നുണ്ടായ അത്രവേശത്താൽ മതിമരണവള്ളാക്കി അവർ ഒരു കൊച്ചകൾഡിനെപ്പോലെ ദയകരയായി കടിലിൽനിന്നു. പുരുത്തു ചാടി മുഖംനുസരവുംതു ചെന്നുനിന്നു. ലജ്ജയുടെയോ, ഭേദത്തിനുന്നറയോ, ഒരു മഹായപോലും അവളിൽ കാണപ്പെട്ടില്ല.

എന്നാൽ, നടക്കംതോറും അവളുടെ പാദങ്ങൾക്കു ശക്തി കൂടായുകയും, ശരീരം ക്ഷീണിക്കുകയും ചെയ്തു. അതു-ഒന്തതാനം അവസരം നമില്ലാതെ വരുന്നുടന്നിരുന്നു. ഇടപ്പോട്ടു എൻ്റെയചുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ചിലപ്പോൾ അവർ മുടിക്കാംപും വെള്ളത്തിൽക്കൂടി നാണ് സബ്രഹ്മിച്ചിരുന്നതോ.

അയഞ്ഞോടയത്തോടുകൂടി കൂരത്തും വിശകളിടുന്ന ഒട്ടത്തു നിഛുന്ന പട്ടിളിന്തുടങ്കളിൽനിന്ന് ഒന്നോ രണ്ടോ പഞ്ചകളിടുന്ന കരംഖിൽ കെട്ട്. അപ്പോൾ അവർ ദേഹത്തിന്നും വാസ്തവമായ മുഖം പുരുഷമായിരുന്നുപോൾ, അവന്നും മാസ്തിലെ തുരിയക് അവർക്ക് ചുറ്റുംണ്ടായിരുന്നുപോൾ, തീരെ ദേഹില്ലാതെവള്ളും, പ്രത്രാസ്ത്രവിവാസികളിൽ ഒരുപ്പിലും അനുയായിരുന്നു. സൗംഘ്രാക്കാണ്ടും, മനസ്സാലയാളും, അവരുടെ ദേഹകളാൺതിനിൽകൂട്ടും. അവർ അപ്പേരുടെ നേരം മാനനംകുന്ന നദിയുടെ കാരം തിരഞ്ഞെടുത്തിരുന്നു. നിവഹിക്കുന്നവായും മനസ്സും പ്രത്രാസ്ത്രം അശ്വന്നും ദേഹപ്പെട്ടിരുന്നു.

III

അവളുടെ വസ്ത്രങ്ങളിൽ ചേരുവുംണ്ടിരുന്നു. അഥവാഡാണും കൂടായ അഥവാംബന്ധവിചാരംഡാഡാഡം, വിഡാഡാബന്ധാർത്താഡം “കാ പംബിഡി” ഒരു പ്രാണത്തിലെപ്പോലെയായിട്ടുണ്ടാണവി ദനം. ‘വാസ്തവ തനിൽ, അവളുടെ അതുകൂടി നോട്ട് കാണുന്നവർ പ്രടിക്കാത്തവാഹി ധനതിലുംഡിരുന്നു. സ്കീകൾ അവരുടെ കണ്ണാലു കല്പരിജ്ഞക്കണ്ണം,

വേടിച്ചോടകയോ, ചെങ്ങുലാഴിങ്ങനു. ഓഗ്രവണാൽ അവരെ ആ പ്രം കണ്ണതോ ഒരു വഴിപോക്കാൻമാൻ. അഡാർ, അടക്കത്തുവന്നോ “അരു മേ! നിങ്ങൾ ഒരു കല്ലിഖാശാബന്ധന തോന്നാൻ. എവിടെക്കണ്ണൻ ഇം വേഷത്തിൽ താന്നാണ് പോക്കാത്” എന്ന ചോദിച്ചു. “കാദംബിനി” അവളുടെ വിചാരവാനും വൃക്കാവിച്ചു ഒരു സമയാനും ദേരുന്നു. അഡാർക്കാരും അരു ചുമ്പുടെ ദിവസതെ കും തുരിച്ചുനാക്കി. അവശ്യം ഇം ലഭാം ഗവപ്പേരും കാരിക്കാനും എന്നും ഇനിക്കും വിശപ്പുക്കാവാൻ ശക്തിയുണ്ടാക്കിയണ്ണില്ല. അവർ ഒരു കും കല്ലിഖാശയുള്ളുവെല കാണാപ്പുട്ടുനാണോ, അഞ്ചു വഴിപോകാൻ അവളുടോട് ചില്ലത്തുള്ളാം ചോദിംഗനുണ്ടോ ദാക്കാവാൻ അവർക്കു സംശയിപ്പില്ല. അഡ യാതു നാം വിശദം. “അംഗ്രഹി! വരു! തോനു നിങ്ങളെ വിത്രിൽ ഏകാദശവാന്നാം. എവിടെക്കുറംബാവാക്കേണ്ടതോ” എന്നും അവളുടോട് പേരിച്ചു.

“കാദംബിനി” ചിന്താശാഖായി. തെന്തുരുവൻഡിലേണ്ട വോക്കന കാഞ്ഞും തീരെ അസംബന്ധമായിരുന്നു. അവർക്കു പിത്രഗ്രഹം ഉണ്ടായിരുന്നതും ഇല്ല. അവർക്കു അവളുടെ ബാല്യകാലത്തിലെ ഒരു സ്നേഹിതന്റെ വിച്ചു അപ്പേരും കാംമ്പവന. “യോഗമായ” എന്നു അവർ ബാല്യത്തിനുശേഷം കണ്ണിടില്ല. എക്കിലും, അവർ തന്മിൽക്കുത്തടവംടക്കം ഉണ്ടായിരുന്നു. പണ്ടു പ്രഭുപ്രാഥം അവർ തന്മിൽക്കുത്തടവംടക്കം പിണ്ണാക്കണംിലും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. “കാദംബിനി” കും യോഗമായും “യോഗമായ” ക്ഷണം തിരിച്ചെന്നോളും സ്നേഹം “കാദംബിനി” കും എല്ലാം “യോഗമായും” അഭ്യന്തരം വംശിച്ചു കല്ലിക്കരുണ്ടുണ്ട്. കല്ലിക്കൽ കണ്ണുകട്ടിയാൽ അഭ്യന്തരം വിരിയുവാൻ സംശയിക്കില്ലെന്നും അവർക്കു ലുഡവച്ചും തിച്ചുണ്ടായിരുന്നു.

“തോനു നീസിസിധ്യുരംഗംിലും “ത്രീപതി” ആടു മുച്ചൽ ലേക്കാണ ചോഡാത്” എന്ന “കാദംബിനി” തേന്നുട മുച്ചല പം തോന്നിയ ആ യാതുകാരനാ തോന്തിച്ചു.

“നീസിസിധ്യുരംഗം” യും അടുത്തുബന്ധുകിലും ആ ദാനത്തിനു പോകേണ്ടതും “കല്ലുതു” കും വഴിക്കല്ലുതിലം തിരിച്ചുവന്നു. അരു തുകാണും, അംഗ്രഹി “കാദംബിനി” എ ത്രീപതിയുടെ മുഹ

அனில் கொண்டாகக்காலும் வாழுதான் வேற்பிளின்ற எனு ஸ்ரூவித் கரு விளைங் கட்டித் தேவைக்காலும் செய்து. அதேந்தின் அவச்சு வா ஸ்ரூப்புங் மக்களிலானிலீக்கிலீப்புங், குத்தளை கட்டிக்காலுதை முவ ஸ்ரூப்பு ய பிகித்து ஒதுவால் பார்ப்பால் நல்லவாலு அவரினது.

“ஓ! ஏந்து ஓஸ்ரூப்புதைவன்! தொந் விளை வீளைங் காளை மேற ஸபாந்துவி விசாரித்திகளிலீப்.. ஏந்தெந்தாள் ஹவிடெ எடுத்தித்துந்துது: தெற்றுமுன்னிலீக்கிலீப்புங் கிடித்துமாலும், ஹ கோட்டு அவச்சுவால் காரளைகிலீப்” ஏந்திபுகாரா. கோரமாய ஸ்ரூப்புதைவன்டாந்துக்குடி யானது. காலங்கிளி கார நோா மின்தாதி கண ஶேஷம், “ஸமோத்தி! ஏந்து ஜாவில்கள் விதாவிசெக்க ரித்து ஏந்தாந்தாநம் சோலிக்குது: ஏந்திக்கீ ஹவிடெ வல்லு முல யும் கடித்துதைவுத் தமி. ஏந்தை ஹவிடெதை வேலக்கூரியதேப்புர வெ மாநும் க கைத்தூதுத்து: எந்து விளைங் வள்ளியல்லீங் ஏந்துகாலீங்,” ஏந்து மதுக்குடி யானது. “ஹாது! விளை கு வே வக்கால் கைத்தூதுவுல விசாரிக்கேயை? ஏந்திகா, அதை? கி ஏந்து ஹாதுகா, குது துவாரியான்தி. கி ஏந்து—” ஏந்தால்லீங் கோரமாய தீட்டுத் தான்தை.

பூர்ணது பேர்த்தினவர் தீவுதி அபோரும் விடுபேப்பு கடலை ஏந்தி. காலங்குளி அலேந்துவதினங்கள் நோரை குறித்துக்கொலம் குது சூதாக்கி. விளை க்கொ தீளாவதை, வதுங்கை பூர்ணதைப்பேயி. அவர்கள் அவச்சுக்கால வீரரிப்பு ஒகியிகளிலீப். (வியவ தல நூற்று சீடு). அரசேஷம் காலங்காலும், வகைத்தை அவர்கள் பூர்ணதைப்பேப்பு கீழ்த்து. காலங்குளியை பூர்ணதை குத்துமாலும் தொந்து ஸ்ரூப்பு விதையை கொரிலைப்புத்துவு ஏந்து கைத்து கோரமாய காலங்குளி விளைக்காலும் தீவுதி துவாக்குடி கோலங்கள் சுமாரித்து வரவுவான் குடு அடி. ஏந்தாங்கி, மேல் காலை பார்த்தால்லீங் ஏந்தாங்கி ஸ்ரூப்புங் ஸ்ரூப்புதைவன் தீவுதி துவாக்குடி தீவுதி அங்குள்ள விவரங்களை கூறு நோர் அது படித்துக்கொள்கூறுவதுப்பீலி. கும் ஒருவர் கேள்வுக்காலுத் தெளை கால்லு ஸ்ரூப்புங் ஸ்ரூப்புத்து கும் ஒருவர் நோக்கும் பார்த்து கூறுத்தாலும் தென்துகொள்ளு கூறுவது நூல்களுக்குப் பீலி.

കാദംബിനി സ്വന്നത്തിൽ ചെന്ന താമസിച്ചിരുന്ന ഏങ്കിലും, അവർക്കും സ്നേഹിതയായ യോഗമായിട്ടും പഴയപൊലും എ സന്ദേശമോ യോജിപ്പും ഇല്ലായിരുന്നു. അവരുടെ രണ്ടാഴ്ചയേം ഈ ക്ലേഡും മനസ്സാക്കുന്ന ഒരു ദിനതി ഉണ്ടായിരുന്നു. കാദംബിനിയുടെ ജീവസന്ധാരണക്കാർഥം അവരുള്ളതുണ്ടെന്നു പരിഞ്ഞിപ്പിക്കുകയും, സുഖവോയം എല്ലനില്ലെങ്കിയും ചുച്ചുപോം, അവർക്കും മനസ്സാരംഭിച്ചും ഉള്ള തീരുമാനി സൗഖ്യം അവൾക്കും അവരുടെ മനസ്സാരംഭിച്ചും. യോഗമായായ ഘട്ടന മായി സ്നേഹിക്കുന്നതിന്റെ അവർക്കും സാധിച്ചില്ല. കാദംബിനി യോഗമാരായെ നേരാക്കി ചിന്താഭന്ധായിരിക്കും. ‘യോഗമായക്കു തന്നാവുണ്ട്; അവർക്കു ദിനങ്ങളുംജീവിക്കും; അവർപ്പു എൻ്റെ ലോകത്തിൽനിന്നും വരുമെന്നും വരുമെന്നും അക്കുന്നു ഒരു പുതുനൃംബലംക്രമിലാണ് നിവാസിക്കുന്നത്. അവർപ്പു ഇമ്മിശ്രകവാസികളുടെ സ്നേഹവരിസു ലുംജീലും, കൂദായുംജീലും പങ്കെക്കാഉള്ളൂ. തൊന്ത്രാഭന്ധിൽ കേവലം പൊള്ളായായ ഒരു വെറും നിശ്ചയ മന്ത്രമാക്കുന്നു. അവർപ്പു ജീവിക്കുവരിൽ ഒരുവള്ളാണ്. തൊന്ത്രാഭന്ധിൽ ലഭിച്ചവോ അഭിരുചിനും?’ ഇപ്പോരമായായും കാദംബിനിയുടെ ആലോചനകൾ.

യോഗമായിട്ടും എതാണ്ട് ഒരു അസ്ത്രസ്ഥാനത്തോന്തി. പശ്ചിമ, കുറഞ്ഞാഭന്തംബന്നുന്നും അവർക്കുതെന്ന മനസ്സിലായില്ല. ശ്രീകൃഷ്ണ ശ്രീ മാംഗലതിക്കളിൽ സ്പ്രത്തേ ഭേദം കുറയും. എന്തുകൊണ്ടും, അതിൽ ഒപ്പുവരും പിംഗാമംകവിതയും, ഡിക്കോറാത്തതയും, വിസ്പന്നപരും ദ്രുപ്പം ഉഭവന്നിക്കുന്നും അതിനെ സാധാരണമായ ഒമ്പതുരുജാഴ്ചയും ചുത്തുപണ്ടിക്കവാൻ അസാലുമാണ്. ഭേദം ഭജാലിക്കളും സായാജിപ്പിക്കപ്പെട്ടവാൻ വരുത്തുന്തെ രഹസ്യകാംജി സ്വീകരിക്കുന്നതാം ചെയ്യാൻ ശ്രീകൃഷ്ണപ്പെട്ടിക്കയില്ല. തന്മാനിമാനം, തങ്ങൾക്ക് ഇന്നതോഭന്നു മനസ്സിലാക്കവാൻ കഴിയാത്തതായ വല്ല കാഞ്ഞവുമാണായാൽ ശ്രീകൃഷ്ണ സാധാരണമായി അതിനെ നോകിൽ തീരു നാശിപ്പിക്കവാനോ, അഭ്യസക്കിൽ വിസ്താരിക്കവാനോ ആശിശ്വരം. അല്ലാത്തവക്ഷിം, ഉവരേഖപ്രസ്താവനയും തന്ത്രിൽ അത്രാണും ഒരു പുതിയ പരിജ്ഞാം വല്ലതും വരുത്തും. ഇതാനും സാലുമല്ലോതെ വക്കു തിരികു, ശ്രീകൃഷ്ണ ക്ഷമയും ശാന്ത

തയ്യം നാലിക്കുയും അവർ കോപ്പിഷ്ടകളിലും മറ്റൊരുക്കുകയും ചെയ്യും. കാദംബിനിയുടെ വിഷയവലിത്രാഗവും തുടങ്ങിൽ ചോഡിയും അധികരിച്ചുവരുതോന്നും മോഗമായയുടെ ക്ഷമ അഭ്യർത്ഥകൾ എന്തു വന്നു. അവളുടെ മഹസ്തിപ്പണം കുറന്ന ഒരു കാല ഭാരം എല്ലാഞ്ഞാജ്ഞയും അശുശ്രാപ്പിക്കു.

അക്കാലത്ത് ഒരു പുതിയ ശ്രവത്തു നേരിട്ട്. കാദംബിനിക്ക് അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ ഭയമായിരുന്നു. എങ്കിലും അവർക്ക് അവ ഒരു വിദ്രോഹിപ്പാക്കവാൻ നിവൃത്തിയുണ്ടായിരുന്നില്ല! ചൈതന്യാഖ്യാനം യേപ്പുടുന്നവർ അവരുടെ പിന്നിലുംതുകൂടിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ അവരാ യേപ്പുടുന്നതു സാധ്യാർഹന്നാണ്. പിന്നിൽ ആരും മുപ്പേഴ്സിലും ഉണ്ടെന്നു തോന്നും. കണ്ണൂരുത്താൽ ദിക്കിൽ യേപ്പും ഉണ്ടോ? എന്നാൽ കാദംബിനിയുടെ പ്രധാനമായ ഭിത്തിയെത്തു അവളിൽ തന്നെയാണ് കിട്ടിക്കുന്നത്. അവളുടെ വിട്ട ധാരതാനിനേയും അവർ ഒരു ഭയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അഭ്യർത്ഥനയുടെ നില്വാഞ്ചുതയിൽ അവളുടെ മറിക്കിൽ അവർക്ക് അവർക്ക് തരിച്ചിരിക്കുന്നവാർത്താ അവർക്ക് മറിക്കിൽ അവർക്ക് നില വിളിച്ചു. സസ്യങ്ങൾ, ദീപപ്രകാശത്തിൽ അവളുടെ നിഴൽ കാണാനു താങ്കാൽ അവർ യേപ്പുട്ടെന്നും. അവളുടെ യേപ്പുട്ടെന്നും. അവളുടെ യേപ്പുട്ടെന്നും ക്രാന്തുകൾക്ക് അതു വിട്ടില്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു മറ്റൊരു മരുപ്പുട്ടെന്നും. ഒക്കെയിൽ അവളുടെ മറിക്കിൽ അവരുടെ മറിക്കിൽ അവരുടെ കാദംബിനി നിലവിലി ആംകൊണ്ടു പുറത്തുവന്നു യോഗമായയുടെ വാത്രള്ളത്. ഒരു ‘സുഹാ ദാരി! സമോദാരി! നിന്നും കാപടികളിൽ വീണാ മരിക്കവാൻ എന്നെ അനുവദിക്കുന്നു. നീ എന്നാനുത്തരം വിട്ടുകൂടിയാൽതെന്ന് ഏന്നിവാ കരണ്ടുവെക്കിച്ചു.

യോഗമായയുടെ യേപ്പും കോപ്പാറും ഒരുപോലെ വരുന്നു. അതു നിമിഷത്തിൽ കാദംബിനിയെ അഭിരുചിന്നും അവരും ആക്ര൒ഞ്ഞം തന്മായിരുന്നു. പക്ഷേ സത്സ്പദാധികാര ത്രീപതി അതിഥിയെ പറഞ്ഞു ശാന്തയാക്കുയും അരുളും സ്വാര കൂടി മറിക്കിയും അവരും സമാധാനപ്പെട്ടതിൽ ഇരുളും ആശുപഥം ചെയ്തു.

പിരോദിവാസം, യോഗമായ അർധാവും അഞ്ചാവിനു, അവി

ചാരിത്മായവിധാനം അവളുടെ സ്വപ്നതം ദിനിലിലേക്ക് വിശ്വസ്യവ തന്നി. അവർപ്പം താഴെ പറയുന്നപ്രകാരം ശ്രീപതിനെ ശാസിച്ചു; ‘നി ഒപ്പം ഒരു പുഞ്ചവാടിനെന്നാണ്ടോന്നായാണപ്പുട്ടനുണ്ടോ! ഇതാണനോ നി ഒപ്പേളുടെ പെട്ടെന്നും. ഒരു ശ്രീ, അവളുടെ പേരുന്നറ്റുമയ്ക്കിലെനിന്ന് കാട്ടിപ്പോന്ന് നിംഫളുടെ ഗ്രഹണംവിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഒരു മാസം കഴി എത്തു. അവർ . മട്ടണിപ്പോകേണ്ടാണെന്നു സുചിപ്പിക്കുന്നടി നി ഒപ്പം ഇതുവരെ ചെയ്തിട്ടില്ല. അധിതനായി ഉരു ഉദ്ധൂപ്പാലും നി ഒപ്പം ഉച്ചരിച്ചതായി തൊൻ കേട്ടിട്ടില്ല. അതിനാളും കാരണം മന സ്ഥിരാക്ഷിതനായ വള്ളം ഉവകാർമ്മായിരുന്നു. ഇങ്ങനെനാഡാക്കാ ഒരു പരസ്യിയോട് ഘജയണാർ പെരുമാണാണരോ? നിഃവർ, ഘജ യണാരാളപ്പോവതും ഇക്കാഞ്ഞത്തിൽ ഒരപോലെയാണോ?’

ഒരു പുഞ്ചവാടിനും താഴേളുടെ ഓൺഡാട്ട് നീരാവിതമർഹം സേച്ചുവാടിനും. ഓൺഡാർ താഴേളു അനാവയ്യുംായി കററപ്പുടന്തി കുംഭപോലും അവക്ക് പരിവേശില്ല. നിസ്സമായയും സുന്ദരിയുമായ കാഡംബിനിനേംട ശ്രീപതിക്ക് തോന്തിയ സേപ്പാം. അതിനും ഒരി അയ അത്രത്തിനിയ അംഗോഷം അതിലംഡിന്ത്തിട്ടില്ലെന്നും താൻ തി രെ നിരപരാധികാനെന്നും യോഗമായയുടെ കാലുചിച്ചിച്ചു. സത്രും ചെയ്യാൻകൂട്ടി ശ്രീപതി ഒക്കമായിരുന്നു. ഏകിലും അദ്ദേഹത്തി സീ ആ വാസ്തവത്തെ പ്രപുത്തിയും വിന്ദിക്കിക്കിക്കിശവാൻ സാധിച്ചില്ല. ഉപത്രുന്നമകാർ അനുഭാവക്കായ ആ സാധ്യവിധിവശ്യാട്ട നിന്തു യുമായവിധത്തിൽ പെരുമാണിട്ടുണ്ടായിരിക്കണ്ടാമെന്നും അദ്ദേഹം വി പ്രസിച്ചു. അതു ചിസ്സുഹമായി തീന്നപ്പോൾ അവർ ചാട്ടിപ്പോന്നും അദ്ദേഹത്തിനും അടക്കാൻ അഭ്യർത്ഥി അഭ്യർത്ഥി പ്രാപിച്ചുതായിരിക്കണ്ടും. അ ക്ഷേദ്യോ, അഭ്യർത്ഥി, ഇപ്പോൾ കാലംവീണിനെയും അദ്ദേഹം ഏതൊരു ഉപയോഗം കൂടാം? ഇപ്പോൾ ശ്രീപതി അതുലോചിച്ചു. അതുകൊണ്ടു, ഇംഗ്ലീഷ് അനുഭാവജീവനും അഭ്യർത്ഥം ഒക്കെങ്കാണും ശ്രീപതി അഭ്യർത്ഥം നാശം അഭ്യർത്ഥം അഭ്യർത്ഥം അഭ്യർത്ഥം അഭ്യർത്ഥം.

തെന്തു അഭ്യർത്ഥാക്കണ്ണ സ്വന്നിക്കാണ്ടാത്താക്കാണ്ടും, ശ്രീപതി അഭ്യർത്ഥം ഓൺഡാട്ട്, ഒറ്റനാം അവാളുടെ ഫോറബിനും നേരം തന്ത്രത്തെ മാറ്റി : പ്രാപ്പിച്ചുവാനും ഇടംവും കുംഭംവിനിക്കായ അവിടെ തന്ത്രസി

പ്രീച്ചുട്ടെന്നാം ഒത്താവിബാബാണ് തന്നെ വേണ്ടതു ചെയ്തിപ്പിക്കുന്ന സ്ഥലമന്നാം അവർ ഉംപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഭാംഗുട്ട ഉപദോഷ സു മഹിംബവയ്ക്കുതെങ്ങായി. സമാധാനം എത്തുട്ടെന്നു ഒരു വിജിതം കഴിച്ചു കുട്ടിനു കാംബിനിയുടെ തേരുന്നുമാതിൽ പിബരം അറിയിക്കുവാൻ തുണിപ്പാം നിംബുസിതന്നായിരുന്നു. ഏഴുതയച്ചാൽ കുട്ടിനു മറുപടി തുണികരമായിരിക്കയില്ലെന്നു തുണിപ്പതിക്കു തോന്നി. അതു കൈഞ്ഞ് ‘ഡാനിഡ്വ’ ത്തിലേക്കു താൻ തന്നെ കേരിട്ട് പുറപ്പെട്ടു. അവിടുന്ന കുട്ടിനു അടിവിനെ ആളുകൾമാക്കി വേണ്ടതു ഫുവത്തിക്കുവാൻ തുണിപ്പാം തീച്ചപ്പെട്ടുത്തി.

ശാമ്പിനെ, തുണിപ്പാം ‘ഡാനിഡ്വ’ ത്തിലേക്കു പോയി. യോഗമം യ കാംബിനിയും ‘ചഞ്ചാതി! നി ഇനിയും ഇവിടെ അധികം താമസിക്കുന്നത് എത്തുവിധിയും ഉചിതമല്ല. ഇന്നേപ്പറ്റം ഏറ്റു വരയും’ എന്ന് അടക്കത്തുടി പറഞ്ഞു.

‘എനിക്കും ഇന്നേപ്പറ്റം തക്കിൽ എന്തു സംബന്ധം?’ എന്ന കാംബിനി സ്നേഹിതയായ യോഗമാനയുടെ മുഖം തുണിപ്പും കിടക്കുന്ന സമാധാനം പറഞ്ഞു.

യോഗമം അത്രതവരവശയായി, ‘നിന്നു ഇന്നേപ്പറ്റുമായി ബന്ധമൊന്നാമില്ലെങ്കിൽ തെളുപ്പം അഞ്ചിനെയ്യും. അന്തുനുമ ത്തിലെ ഒരു സ്ത്രീയെ ഇവിടെ അനാവത്രമായി താമസിപ്പിക്കുന്നതിനു തെളുപ്പം എന്തു സമാധിനും വരയും?’ എന്ന യോഗമം കോപ തേരുട്ടുടി ചേംബിച്ചു.

‘എൻറു ശ്രദ്ധാരുമായം എവിടെയാണ്?’

‘നിന്നു ഭാരതാണ്. ഇവർ ഇനി എന്തുണ്ടാവോ പഠാൻ ഓഡാം.’

എനിക്കു നിന്നോടെന്നുകൊണ്ടും? തോന്തിനേരുക്കുത്തിൽ ഉള്ളവ കൂടണോ? നി പിരിക്കുകയും, കരയുകയും, സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ണം. കാരായത്തുകും അവരവരുടെ കാഞ്ഞങ്ങളെ വിടാതെ പിടിക്കുകയും, സംധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തോന്നു, വെറുതെ മിചിച്ചുനോക്കി കൈഞ്ഞിതിക്കുന്നു! നി ഒരു മനസ്സുനാണ്. തുറന്നെന്നു നിശ്ചലാണ്. എന്നെ ഇംഗ്ലേഷ് നിങ്ങളുടെ ഇംഗ്ലേഷ് ലോകത്തിൽ ഇന്ത്യൻ വെച്ചു കൈഞ്ഞിക്കുന്നത് എന്തിനുംണ്ടും എനിക്കു മനസ്സിലാംവയ്ക്കില്ല?’

കാദംബിനിയുടെ അസാധാരണവും പ്രതിവികലവും ആയ മുഖാവവും വാക്കകളും കണ്ടു കേട്ടും അവളുടെ വിചാരഗതിയൈക്കി ചിച്ചു, മഴവന്മല്ലുകളും, ഏതാണ്ടാക്കേ, യോഗമംയക്ക് അപ്പോൾ മനസ്സിലായി. അവരെ പുതാന്തരക്കാവോ, ഇനിയും ചേം ദ്രംബം ചോദിച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടിക്കാവോ, അവർ ശക്തയായില്ല. വിചാരമശായായി, യോഗമായ സ്പന്തം മരിയിലേക്ക് മടങ്ങി ചേംനു.

IV

എപ്പറ്റി ‘ഒംണിഘട്ട’ ത്രിൽ നിന്നു മടങ്ങിയെത്തിയപ്പോൾ റാഗ്രി എക്കേണം പത്രമണിയായി. മേഖലാമാരി നിമിത്തം അവിട മെല്ലും വെള്ളിത്തർത്തി മുണ്ടിയിക്കുന്നു. മഴ മാറുകയില്ലെന്നും റാഗ്രി കരിക്കലും അവസാനിക്കയില്ലെന്നും തൊന്തി. റാണിഘട്ടത്തിലേക്ക് പോയ സംഗതിയൈക്കരിച്ചു യോഗമായ ഭന്നംവിനോട് ചോദിച്ചു. ‘എനിക്കു വള്ളരെ പറയാൻണോ?’ എന്ന ശ്രീപതി മറ്റൊട്ടി പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം വസ്തും മാറ്റി അത്തോഴം കഴിച്ചു അതിനുശേഷം കൂടു പുകവലിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിനോടു മനോവികാരങ്ങൾ അവ്യവസ്ഥിതമായിക്കുന്നു. ഓആയുടെ ജീജ്ഞാനസ വല്പിച്ചുവല്പിച്ചു വന്നു. അവർ അക്ഷമയായിത്തിന്നു. ദർത്തസമീപത്തെത്തതി ‘എന്താ കേട്ടോ?’ എന്ന ചോദിച്ചു.

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: ‘നീ ചെങ്കുത്തു വലിയ തെംരംയിപ്പോയി എന്നോ?’

യോഗമായ വള്ളരെ പരിശേച്ചു. അവർക്കു ശ്രൂന്തിയും പരിശേച്ച ഉണ്ടായി. സ്ത്രീകൾക്ക് കരിക്കലും തൊറു പറംബില്ല; അമ്മവാ, വല്ലതും പററിയാൽ തന്നെ, ബുദ്ധിയുള്ള പുരുഷനും അതിനെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിക്കയില്ല. ആ തെറവിനെ താൻതന്നെ കയ്യേഴ്ക്കു നാതായിരിക്കും അധികം നല്ലതോ. ‘അതെത്തുണ്ടെന്നുണ്ടെനോ എനിക്കു കേരംക്കാമോ?’ എന്ന യോഗമായ പരിശേതോടുകൂടി ചോദിച്ചു.

‘നീ ശ്രവിടു. അതിമിയായി സ്പീകരിച്ചു ആ സ്ത്രീ നീന്തോ സ്നേഹിതയായ കാദംബിനിയല്ല.’

ഈ കെട്ടപ്പോൾ ദോഗമായപ്പു വളരെ ദേപ്പം വന്ന. ഒരൊരാളിന്റെ അപ്രകാരം അവക്കുവിച്ചുതെക്കിൽ സഹിക്കാമായിരുന്ന. ‘എന്തെ പരാത്തത്? എനിക്ക് എൻ്റെ ചണ്ണാതിനെ തിരിച്ചുറിഞ്ഞുടെ? അതിനും എൻ്റെ നിങ്ങളിടെ അടക്കത്തെ വരണ്ണമോ? അവിടന്റെ ആർത്ഥിക്കുമായി അനുബന്ധമുണ്ട് തന്നെ.’

‘എൻ്റെ സംമത്യ്യെന്നപ്പോറി നാം തമിൽ കലഘിക്കേണ്ട അവസ്ഥാ കൂടം ഇല്ല. എൻ്റെ വാത്തെല്ലു ശ്രീകുമാരൻനു തെളിയിച്ചുതരാം. നിന്റെ കംഭംബിനി മരിച്ചവായിക്കുന്ന എന്നാതിനു സംശയമില്ല.’

‘കേട്ടോണ്ടോ! നിങ്ങൾക്ക് എന്തോ ഒരു വലിയ തൊട്ടു പഠിച്ചുണ്ട്. കൗകിൽ, പോയി അനേപിച്ചിച്ചു വീഴ്ച തെംബിട്ടുണ്ട്; അപ്പുകിൽ, നിങ്ങൾ കെട്ടതൊക്കെ തെററിലുംചിട്ടുണ്ട്. നിങ്ങളും ഫന്നു പോകവാനായ പരാത്തു? കുമഴത്തെപ്പും. അപ്പോൾ സംഗതിക്കളുംകൈ ശമിയായി വിവരിച്ചു മനസ്സിലാക്കാം?’

കാഞ്ഞനിൽമ്മണത്തിനു തനിക്കുള്ള പ്രാഞ്ചിയെക്കരിച്ചു തന്റെ ഒഞ്ഞപ്പുതന്നെ അവിശ്വസം ഇനിച്ചുതിൽ ത്രീപതിക്കും വളരെ വരിതാവം തോന്തി. അദ്ദേഹം പലതരത്തിലുള്ള തെളിവുകളും ധാരാളം കി. ഒരു മലവും ഉണ്ടായില്ല. അഭ്യർത്ഥി അയിട്ടും അവക്കുടുത്തു അവസാനിച്ചില്ല. കംഭംബിനിനെ അവിടെനിന്നു പരാത്തയെല്ലാണു കാഞ്ഞത്തിൽ ഇങ്ങവക്കും കരേ അഭ്യപ്രാധാന്യംതന്നെയായിരുന്നവകിലും, കുളവകിലും, കുളവായി ചണ്ണാതിപതം നടപ്പിച്ചു അ സ്ത്രീ തന്റെ ഓഞ്ഞയെ ചതിച്ചുവെന്ന ത്രീപതിക്കു ഡിപ്പോസിറ്റണ്ടായിക്കുന്നവകിലും, തന്റെ സ്കൂളിൽ കലാഡായ കുളവുംചാരിന്റൊയംഞന്നുനേരുന്ന ദേഹമായ തിരക്കാനപ്പെട്ടത്തിനിക്കുന്നവകിലും, തഛ്വാലവത്തെ വംശപ്രതിവാദത്തിൽ ആരുകും പരാജയത്തെ സമർത്തിച്ചില്ല. പരാത്തുവാൻും അവക്കുടുത്തു കൂട്ടുവാൻിടും കാഞ്ഞംതന്നെ അവർ വിസ്തരിച്ചു.

അവരിലെവരംബ പരാത്തു: ‘എന്തായാലും നാം നല്ല കുടക്കിൽ പെട്ടു. സത്രമായിട്ടും, എൻ്റെ പരാത്തയെ സംഗതി എൻ്റെ എൻ്റെ സ്വന്നം ചെവികെണ്ണു കെട്ടതാണ്?’ മഹാരാജാ ആർത്ഥിക്കുമായി കേട്ട കേം

വിച്ചു്, ‘അതിനു തൊന്തരത്തുവേണ്ടു്? എനിക്ക് എൻ്റെ ക്ലാസ്സുകൾ എന്നു കാണുന്നതു? നല്ല കാഞ്ഞു്’ എന്ന മറ്റൊരു പരംതൃ.

ടെവിൽ യോഗമായ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ‘ആട്ടെ, കേപംക്കെട്ട്. കാഡംബിനി എന്നുംണു മരിച്ചതു്?’ കാഡംബിനി മരിച്ച എന്ന പറയുന്ന ദിവസവും അവളുടെ അടക്കാളിനു തനിക്കു കിട്ടിട്ടുള്ള എഴുതുകളിൽ എത്തക്കില്ലും കണികേണ്ട തിരുത്തിയും തമിൽ താരതമ്പ്രപുട്ടത്തി അതിലുണ്ടാകാവുന്ന തൊഴുകോണ്ട ശ്രീപതി പറയുന്നത് അബ്ദംമാണെന്നു ശ്രീപതിഹൈ ബബാല്പുപ്പെട്ടതാമെന്ന യോഗമായ വിചാരിച്ചു. തിരുത്തി പഠനപ്പോർ; അതിമി അവിടെ എത്തിയതിനും തലേടിവസമാണ് കാഡംബിനി മരിച്ചതെന്നു മനസ്സിലംഭി. യോഗമായഘട്ട എങ്കയം തുടിച്ചു. ശ്രീപതിയും അല്ലെങ്കിലും ശ്രീപതിയായി.

അപ്പോൾ പറതിൽ ചെറ്റാട്ടുനു തള്ളിത്തുരന്നു് ഒരു തണ്ടാത്ത കുറവും ശ്രദ്ധയും അടിച്ചുകയറി. അവിടെയുണ്ടായി കുന്ന വിഷക്കു കെട്ടു. അംഗത്വത്തുടി നിബിധാന്യകാരം അവിടെ ചെല്ലും നിറന്തു. കാഡംബിനി അക്കത്തു കടന്നവനു. നേരും റാറി ഒരു മണിയായിച്ചുനു. പുറത്തു മഴ പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു.

‘ചുംബകി! തൊൻ നിന്റു കാഡംബിനിത്തന്നുംനു്. എന്നാൽ, തൊൻ ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാഡംബിനിയുണ്ടു്. തൊൻ മരിച്ചവളാൻു്,’ എന്നു കാഡംബിനി സ്വീക്ഷണമായിപ്പുണ്ടായെന്നു.

യോഗമായ പേട്ടിച്ചു നിലവിഴിച്ചു. ശ്രീപതിക്ക് കരക്കാരം ചിണ്ടവാൻ വയ്ക്കാതായി.

കാഡംബിനി തുടന്ന പറഞ്ഞു. ‘മരിച്ചവോയവളുംനു് എന്നുള്ള സംശയി ഒഴിച്ചു കുണ്ടു നിങ്ങളോട് യാതൊരവരായവും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എനില്ലെ ജീവനജീവക്കുടെ തുടക്കത്തിൽ തുടക്കവാൻ വരുകയിൽ മരിച്ചവളുടെ തുടക്കിലും ചേരുവാൻ വരു. ഓ! ഇംഗ്രേസ്! തൊൻ ഇനി എവിടെ പേംകും?’ ധാര മരിയാതെ മഴവെയ്ക്കുന്ന തുരിക്കുണ്ടു് അതു അയക്കരാത്താറുണ്ടിയിൽ നിന്ത്തികാരായി കിടന്നാണെന്നു സ്വീക്കാതാവിനെ ചിളിച്ചുണ്ടുവരാനോ എന്ന തോന്മാർ കാഡംബിനി ഉരക്കു നിലവിഴിച്ചുംവകരാൻു് ‘ഇംഗ്രേസ്! തൊൻ ഇനി എവിടെ പേംകും?’ എന്നു് കരിക്കൽത്തട്ടി ഗണ്ണിച്ചു.

മോഹാലഘവപ്പെട്ട നിലത്തുകിടക്കണം, തന്റെ ചഞ്ചംതീയായ ‘യോഗത്തായ’ യെ തന്നിലെ പിട്ടംകൊണ്ട് ‘കാംബിനി’ അവളുടെ ശരിയുള്ള സ്ഥാനത്തെ അന്നേപ്പിള്ളുകൊണ്ട് വിസ്തൃതമായ ഫോക റംഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു.

V.

കാംബിനി റാണിയില്ലെന്തിൽ എത്തിയത് എന്തിനെന്നുണ്ടെന്ന പറയുവാൻ സാധിക്കുമ്പോൾ. അത്രപുതിയിൽ അവർ പുരാതനത്താനു മിറങ്ങാതെ സമീപത്തുള്ള ഇടിഞ്ഞുവെറാളിൽത്തു കൈ അവലുത്തിൽ പട്ടിനികിടക്കുക ശീളിച്ചുള്ളി. ഉച്ചതിരിഞ്ഞുശേഷം, മഴക്കാലമാക്കുന്നതു, കാലേ ഇരുട്ടായി. ആ സന്നമായിരുന്നു കൊടുക്കാറാറിനെ പ്രേരിച്ചു ഒന്നും കാംബിനി പുരത്തു വന്നു. പ്രത്രം ഗ്രഹത്തിലെത്തിടി. അപ്പോൾ കാംബിനി പുരത്തു വന്നു. പ്രത്രം ഗ്രഹത്തിലെത്തിടി. അപ്പോൾ കാംബിനി പുരത്തു വന്നു. പ്രത്രം മഴവും അവളുടെ പ്രഭയം പല്ലാതെ അടിച്ചു. ദിവം മഴവും കൈ തടിച്ചു മുട്ടപടംകൊണ്ട് അത്രയും ചെറും അവർ അക്കത്തു കൈ തടിച്ചു മുട്ടപടംകൊണ്ട് അത്രയും ചെറും അവർ അക്കത്തു പ്രവേശിച്ചു. വേലക്കാരായം വിരോധം പറഞ്ഞിപ്പു. കരവർ അവ കൂടുതലായി കൈ വേലക്കാരിയാണെന്നു വിചാരിച്ചു. മഴ വെള്ളു കുയ്യം കാരാടിക്കുയ്യം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

ഗ്രഹനായും കയറു ശക്കരണം രോമ്പു വിധവായും, അവളുടെ സമ്മാദിയോന്തത്തുടി നീട്ടുകൂടിക്കുന്നതിനും. അടച്ചക്കൂട്ടുകൾ കുത്തുകുത്തു കൈ വെള്ളുകുംഖൻ പുല നടത്തിയിരുന്നു. ശയനം നീയിൽ കൈ കിട്ടുകുമ്പു അവിടെന്നു ചെറിയ മട്ടി, കാംബിനിയുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ബാലൻ, ദിനമായി കൊടുന്നരഞ്ഞിക്കുന്നു. ആണും കാണാതെ കാംബിനി ആ മുറിയിൽ പ്രവേശിച്ചു അഭ്യർഥി തെന്റു ഗ്രഹത്തിൽ വന്നതു എന്തിനും ഏകാംക്ഷ മനസ്സിലുണ്ടിപ്പു; അവർക്കുതെന്നു അതു വിവരമുണ്ടായിരുന്നു. അവാളുടെ അഭ്യർഥിയും ഒരു കിഞ്ചത്തുടി കാണാൻ ഏകരുള്ളാമെന്നു മാത്രം അവർപ്പിക്കു തോന്നാം മഹാവിഷ്ണുവിനു. പീഡിക്കുന്ന ഏറ്റു ചെയ്യുന്നുമെന്നോ, ഏവിടെ പേരുകുന്നുമെന്നോ, അവർക്കു യാത്രാരാലോ ചന്ദ്രം ഉണ്ടായിരുന്നു. പിഛുക്കു കത്തിച്ചൊണ്ടിരുന്നു അഭ്യർഥിയിൽ പരിപിടിച്ചു ചടക്കു ശീരീരതോടുടി കൈകുക്കുമുണ്ടുമുട്ടിച്ചുംകൊണ്ട് അവളുടെ കാമനക്കാടുന്നരഞ്ഞിയിരുന്നതു അവർക്കു കണ്ണു. അതിനെ കൂടും മാത്രയിൽ

അവളുടെ ശ്രദ്ധയം വഹിച്ചുപോയി. അവർക്ക് ഒരു പഠനം വാദിച്ചു. അതു ചെയ്തതലിന്റെ ശോഖിച്ച ശേരിരത്തെ അവളുടെ മാറിടത്തിൽ അഥവാ ത്രിപ്പിടിക്കവാൻ സംധിച്ചുവകിൽ എറു നന്നായിരുന്നു! പെട്ട നീ അതു പഴയ വിചാരം അവർക്ക് വീണ്ടും വന്നു. അവർക്ക് ഇപ്രകാശം ഒരു ലോചനചിച്ചു: ‘ഞാൻ ജീവിക്കുന്നില്ലോ. അതു ശ്രദ്ധ കാണും? അവൻ അമ്മ ചണ്ണാതിമാരേയും നേരംപോകിനേയും ശീളകളിയേയും ഇപ്പോസ്റ്റുട്ടുന്നു. അതു കട്ടിയുടെ ചുമർലു അവർക്ക് എന്നു എല്ലാ ത്രിക്കു കംലതെന്തെല്ലം അവർക്ക് അവനെപ്പുറി എന്നെതക്കിലും ഒരു അവലംതിയോ, മനസ്സുമാധാരങ്ങേടു ഉണ്ടായിരുന്നില്ലോ. ഞാൻ നേരംകിയപോലെ ഇപ്പോൾ അവനുവന്നുവാനുണ്ടോ’

ഉറപ്പിക്കിയുന്ന കട്ടി കൂന തിരിഞ്ഞുകൊടുന്ന പാതി ഉറക്കത്തിൽ ‘അമ്മായി! എനിക്ക് ഇത്തിരി വെള്ളിം തന്റെ’ എന്ന പാതയും. അവളുടെ പോന്നാമന ‘അമ്മായി’യെ അനും മാന്ത്രികണായിക്കുന്നില്ലോ. അവർ പരിഞ്ഞിച്ചു, വികംസപ്പുണ്ണിതയോടും കരച്ചുവെള്ളിം പാതയും അവളുടെ അതു കട്ടിയെ അവളുടെ മാറിടത്തിൽ ചേരുത്തുവിച്ചു! അവനു വെള്ളിം കൈരുച്ചു.

ഉറക്കത്തിൽനിന്നുംനാംതിരുന്നപ്പോൾ, പരിമിതമായിയുന്ന അതു കയ്യിൽനിന്നും വെള്ളിം പാതയി കടിക്കുന്നതിലുള്ളൂ. അസാധാരണത്തെ തെളപ്പുറി അതു കട്ടിക്ക് കൂനം തോന്നിയില്ലോ. വളരെ നാളിം അതുനും അതുനും അവളുടെ അവളുടെ മേംമും സംധിച്ചു. കട്ടിയെ അവർ, പല കരി ചുംബിച്ചു വീണ്ടും താരാട്ടി ഉറക്കവാൻ ദാവിച്ചുപ്പോൾ കട്ടി ഉണ്ടാം അവക്കു കൈപ്പിച്ചിട്ടും. ‘അമ്മായി! അമ്മായി ചുത്തുവോയോ?’ എന്നു അതു കട്ടി അവക്കുട്ടി ചേംബിച്ചു.

“ഉഘും ദേമനേ!”

“എന്നിട്ട് രണ്ടാമതും വന്നവോ. ഇനി ചുവക്കൽ, കിട്ടോ.”

അവർക്കാതിനു സമാധിയാണു പറയുവാൻ സംധിക്കുന്നതിനും ഒരു കാംഞ്ചുമല്ലാം അവകടത്തിലംയി. വേലക്കാരിൽ ഒരുവർ ഒരു കൂപ്പു സാഗോ അരി കൂക്കിയതുംകൊണ്ട് അക്കന്തക്കു വന്നു. കൂപ്പു അവളുടെ കയ്യിൽനാനു താഴെ വീണു! അവർക്ക് തന്നെ നിലത്തു പരിച്ചു. ഒച്ച കേട്ട മുന്നാക്കിക കളി നിറുത്തി മറൈയിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവക്കുട്ടി, മത്തുണ്ണവോലെ സുംഖിച്ചുനിന്നു. കുടിപ്പോക്കവാനേ

വല്ലതും ശ്രദ്ധിക്കവാനോ അവർക്കു സംശയിച്ചില്ല. “ഇത്തല്ലാം കണ്ണും ആ കട്ടിയും വഴിരെ വരിക്കേണ്ടില്ല. കട്ടി ഉണക്കു കരണ്ടുടങ്ങി. ‘വൈ കേരളോ, അമ്മായി’ അമ്മായി കുടുംബാടുകളിൽ അവളുടെ തന്നെ തലള്ളും ആശ്രിതത്തോടു ഒരടി അടിച്ചില്ല. നെംബി പൊട്ടി രശ്തം പ്രവ ഹിച്ചില്ല. “നോക്കു എനിസ്സു ജീവൻനോ?” എന്ന് അവൾ ഉച്ചതിൽ പഠിച്ചു. ശാരദാശകരൻ അവിടെ കുടുംബത്തിലെ പ്രതിമയെപ്പോലെ നിജേ സ്ഥാനാക്കി നിന്നു. കട്ടി യെപ്പോട് നിലവിഴിച്ചില്ല. മോഹാലസ്സപ്പേരു കു വിന്ന സ്കൂളികൾ അവിടെതന്നെ കിടന്നിരുന്നു.

“ഞാൻ മരിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ മരിച്ചിട്ടില്ല” എന്ന് ഉച്ചതിൽ പഠിച്ചു. കാപംബിനി പടിക്കിരിക്കി അന്തഃപുരത്തിന്ന കത്തുള്ള കിണറാക്കി ചെന്ന ചാടി. വെള്ളത്തിൽ വീണ കുച്ച മുകളിൽ നിന്നിക്കുന്ന ശാരദാശകരൻ കേട്ട്.

മംഗ്രീ മഴവനം മഴ പെണ്ണു. പിറോന്ന പ്രഭാതത്തിലും മഴ പെണ്ണുകുന്നു. ഉച്ചക്കും മഴ പെണ്ണുന്നണംബാക്കികുന്നു. രണ്ടാമത്രം മരിച്ച തുകാണ്ട മുമ്പു മരിച്ചിട്ടണാക്കിക്കുന്നില്ലെന്നു കാപംബിനി തെളിയിച്ചു..

പ്രത്യേകാളുടെ രംമരമനോൻ ബി. എ., ബി. എൻ.

ജാതികാളം പുതിമന്ത്രാദക്ഷിം

കി. ഫൂ. ഓ. റി. പി. ടി. — തൊംബം.

(തുടച്ച.)

ഇന്നുണ്ടിന എഴാം ദിവസം ഇംഗ്ലീഷ് വന്നവോയെക്കിലും പത്ത് പെട്ടിട്ടുകിലും ഇംഗ്ലീഷ് വന്നവോയെക്കിലും അച്ചുംകുല്യംനാവും കഴിഞ്ഞ് പിശ്രാസക്കും പിടിച്ചു വടക്കംകും സ്വത്തിന്റെ കടലോടിയുംഞ്ചി പോകംമെല്ലാമ്പിന്ന് വഴിപൂശ്ചു കേട്ടുകൊണ്ടാലെറു എന്നും വടക്കംകുംപുത്ത് ന്റുണ്ണു, മകൻ മകളും തേടിപ്പോയി തെക്കംകുംപുത്ത് എന്നും മകളും മനും

തെള്ളിന്തർ കരയക്കാത്തിലുണ്ടോഷ്വം കഴിച്ച് അച്ചംരകല്ലുംനു വും കഴിത്തു വിശ്വാസക്കും പിടിച്ച് പോന്ന എൻ്റെ നല്ലതു. മഞ്ചാടിക്കാരവോത്തു മകനെ കുന്നിക്കാരവോത്തു മകക്കു എറി നീക്കാണ്ണും. നല്ലച്ചും കല്ലുണ്ണം നിശ്ചയിച്ചുവോന്നിരിക്കണ്ണും. ഈ നീക്കാട്ടത്തിനേഴംനാളും കല്ലുണ്ണവും നിശ്ചയിച്ചുവോന്ന എൻ്റെ നല്ലതു. കല്ലുണ്ണത്തിന്നും അന്നമുത്തുഭോജനരുവെച്ചുംക്കാരവും കടിയാളിരുവെത്തു വരുത്തി കരിക്കുമ്പുത്തിൽ നൈപ്പുളിന്നും കടിയാളിരുവെത്തു മിററുത്തു എക്കാട്ടുവോതിച്ചരിച്ച് ഇന്നക്കാട്ടത്തിനു ഏഴാം പക്കം പച്ചരി കത്തി പതംവരുത്തി പട്ടംകൊല്ലും ചോണാട്ടും കെടംഞ്ചുവന്നും അരിയളിനാണ്ണും എന്ന കൾപിച്ചു. ഇന്നിതുനേരു കേട്ടുകൊണ്ടാലുംപറി നല്ലതു. കല്ലുണ്ണയോഗം അരിവുള്ളടിവരാട്ടു എൻ്റെ നല്ലതു. ഇഴഴരാജാവോട്ടു,ചോരിളാജാവോട്ടു,വല്ലരാജാവോട്ടു മിററുത്തു നാർച്ചുണ്ണങ്ങൾമയ്ക്കുവാഴം എളുപ്പെച്ചടിയാനേട്ടും കല്ലുണ്ണവും അരിവുള്ളടി. കേട്ടുകൊണ്ടാലുകെടുക്കുവന്നാണ്ണും. ഒരുയിരം കേരള ചുറ്റും ചെത്തിയടിച്ചു മന്ത്രജ്ഞാലനിരപ്പുന്തൽ നിരക്കപ്പുരക്കപ്പുണിതിന്താണ്ണും എന്ന കൾപിച്ചു. അടിയാളിരും കടിയാളിരുവെത്തു വിളിച്ചുള്ളടിക്കേംഞ്ചുവന്നും നിരക്കപ്പുരക്കു ചെത്തിയടിപ്പിച്ച് ഉന്നേംബലവാഴനും നിരപ്പുന്തൽ പണിത്തിപ്പിച്ചു. വച്ചോലു വെട്ടി മംബുവെച്ചു മുന്നു കല്ലുളിക്കും അട്ടപ്പുപ്പട്ടി മലയോളം വിശകം കെടംഞ്ചുവന്നും തിള്ളടിച്ചു. ആയിരം പറ അരിവെക്കുന്ന അപ്പിച്ചുരക്കും വലിച്ചുവെച്ചു കടലോമും വെള്ളവും കൊഞ്ചേര്യനും തേവലിട്ടു. കടമ്പാവിനു ഇട്ട കടക്കുനേരു തിയും തുടി വെള്ളവും തിളിച്ചുവെക്കുംമുഖിൽ അടിയാളിരും കടിയാളിരും കുങ്കിരതപ്പുശയരിയും കത്തി യോഗം വരുത്തിക്കൊഞ്ചുവന്നും അരിയും വാങ്ങിച്ചു അരിയരിച്ചു തേവലിട്ടു. ആയിരംകേട്ട ശക്രയും കുരണ്ചുവന്നും ചേമ്പുന്നോങ്ങേരത്തിലുണ്ടും കെട്ടുതേതുഡയും ഉടച്ചിട്ടും വേദിച്ചു ചട്ടിക്കുടി തണ്ടിട്ടുത്തും മന്നേംബലവാഴനും നിരപ്പുന്തലിൽ കൊഞ്ചുവെച്ചു എന്നുകൾ മംലവെപ്പുംവേപോകുന്ന കല്ലുണ്ണമുംബാജനങ്ങളും ദിരക്കപ്പുരക്കാച്ചുയാരയിക്കുന്നുംനും എന്ന കൾപിച്ചു. പട്ടംകെട്ടുള്ളതു പെംനുകുന്നും കിഴക്കുംകൊല്ലുള്ളതു ചന്ദ്രതിയും മനും വംശരുവുന്നുംകും വലാംഗത്തിയത്തി തുച്ഛിനേന്നും ഇലക്കരിച്ചിട്ടും

കിഴക്കുംകാല്പുത്തു കുന്തിപേവി നേരമായി ചെന്ന് രതാഞ്ചാലെ
കൊണ്ടുചെന്നു അയിനി വിളവി. അന്നത്തുന്തേങ്ങവും നിക്കെ
പുരക്കെക്കാട്ടതു അന്നത്തുന്തേങ്ങവും കരിച്ച കഞ്ചംടവായതിൽ
മുഖക്കാണ്ടുകുഴക്കി പാവിനു തീർക്കിച്ചു തെക്കുകാല്പുത്തുകുളു
മാല വെച്ചുകൊണ്ടുപോയവാൻ പോകാമല്ലോ എന്ന വഴിപുരപ്പെട്ടവൻം
കാലമാകുന്നു. കാത്തിക മീനം ശരാശിരൈയൽ കെരണ്ടുചെന്നു കു
കാലമാകുന്നു. കുന്തികുളൈ വിളിച്ചുക്കു
ലുംനാക്കപ്പെലുകൊണ്ടു നിലവനിറയ്ക്കി. തണ്ണോളികുളൈ വിളിച്ചുക്കു
തണ്ണോളിക്കുളിപ്പിച്ചു കല്പാണമഹാജനങ്ങളും പട്ടശംകാല്പുത്തു
പെംഗുകൾം ചെന്നാരുളിക്കുന്നു. പാശ്ചാക്കാട്ടുനു പണിക്കുന്നാരു
കുന്തികുളിക്കുന്നു അമ്മായികളും ചുന്നാരുളിക്കുന്നു. ബെടിവപ്പുട്ടു കുപ്പു
ലടപ്പിച്ചു തണ്ണോളികുളിക്കുണ്ടു തണ്ണുവലിപ്പിച്ചു പോകാമല്ലോ എന്നു
നൂച്ചിപുരപ്പെട്ടുനു. കുന്നാംനാനതണ്ടു തുച്ഛവിട്ടിക്കുന്നാരുളും കു
വെള്ളിപ്പുംകുടുലെ കടന്നോട്ടുനു. രണ്ടാമനൂറു തുച്ഛവിട്ടിക്കുന്നാരു
മത്തു ലുക്കുവള്ളിപ്പുംകുടുലും കടന്നോട്ടുനു. ഉപ്പുകുടലും, ഉയിൽ
കുടലും, തണ്ണിനിൽക്കുടലും, താമരകുടലും, നിലച്ചുഡാലും, സമുദ്രചുഡാലു
ഡും കടന്നോട്ടുനു. ഇഴചാജാവും താന്ത്രാ കീഴുക്കുടുലും ചോക്കിയി
ടുക്കുലുംകുടുലും കുളിപ്പുട്ടാട്ടു. തണ്ണുവല്ലും കുടുലും
അതുലാരഞ്ഞും ഇഴചത്തമ്മാമനൻ്തര കീഴുക്കുടുലും മെയ്യണ്ണു
മെന്നു കുട്ടിച്ചു. ഇഴചത്തമ്മാമനൻ്തരകുന്നും ഒരുത്താലി ഉള്ളകുടാ
മെന്നു കുട്ടിച്ചു. വുട്ടുവിട്ടുവെന്നും തെക്കുകാല്പുത്തു ദോവിനയ പ്രവീശവനു
മാലവയ്ക്കും. കൊടുവെടി അതുലാരഞ്ഞും ഇഴചത്തമ്മാമനൻ്തര
കീഴുക്കുടുലും കൊണ്ടുചെന്നു മെയ്യണ്ണപ്പിച്ചു. ബെടിവപ്പുട്ടു ചെ
ഞ്ചപ്പിച്ചു കയറരിന്തുട്ടു കുപ്പു പട്ടിച്ചുകട്ടു. ചിനിതാതിട്ടു
ഇസ്തപ്പിച്ചു കയറരിന്തുട്ടു കുപ്പു സമം വിറുത്തി. നിങ്ങൾ ഇവിടെന്തുവരുന്ന ലുക്കുകുണ്ടാലു
കുപ്പു സമം വിറുത്തി. നിങ്ങൾ ഇവിടെന്തുവരുന്ന ലുക്കുകുണ്ടാലു
മെന്നു കുപ്പുണ്ണമധാജരാണുളും. റോസ് ഇഴചത്തമ്മാമനൻ്തരകുട്ടി
നെല്ലതാലി മരുകോട്ടപ്പുട്ടുവരു ചാഡുച്ചുവരുട്ടു. ചീഴചുപ്പും ഇഴക്ക
ഉള്ളതാലി മരുകോട്ടപ്പുട്ടുവരു ചാഡുച്ചുവരുട്ടുവരു മല്ലയിലും
ഉള്ള കുപ്പു വെച്ചുകൊടുത്തു. നെല്ലതാലി മരുകോട്ടപ്പുട്ടുവരു വാഞ്ചി
പോയിവരെട്ടു എന്നും ഇഴചത്തമ്മാമനും. തെക്കുകാല്പുത്തു മക്കളു
മാലവയ്ക്കു പോയിവഴിക്കു ഇതിലെ വന്നുചുവോക്കും എന്നു കുപ്പു
ശുപാനും എന്നുപ്പിച്ചുപുരുഷു ചെയ്യുന്നു.

അക്കിൽ വന്ന കരാങ്ങരി എടിവെച്ചു ക്രമുലചിയപ്പെട്ടതു താഴെന്തുകൾ അക്കംബുക്കാംട്ട് താഴുംവലിപ്പിച്ചു തെക്കംകൊല്ലുത്തു കീഴുക്കുവെച്ചു ഗോക്കി വഴിവോക്കനു. കേട്ടുകൊണ്ടാലോ ഏറന്നു വാണികകൊള്ളുവണികന്മാരു, വാണികെട്ട് ഉഞ്ഞെഡുവും വളരുതുകാവും പരന്ന താഴും വിനായനു നാഗവെള്ളിപ്പുക്കഴും കുന്ന താഴുണ്ണാർ എടു എറ്റു ക്രമുക്കുച്ചു. താഴുംതുപാട്ട് കുഴക്കുവിളിതാഴുതേരാട്ടാനു എപ്പെത്രക്കുച്ചു പൊന്നകൻ. തെക്കംകൊല്ലുത്തു കീഴുക്കുവിൽവെച്ചു മെയ്യിലപ്പിച്ചു പൊന്നകൻ. എടിവെച്ചു ക്രമുലന്നുകുട്ടി നിലപാക്കണായനേരത്തിക്കുള്ള ശ്രദ്ധയതിനെ കേട്ടിരിക്കുന്ന തെക്കംകൊല്ലുത്തെ പൊയ്യുപ്പുക്കാവിൽ കുഞ്ഞർമാളിക്കുപ്പുരത്തിരിക്കുന്ന മകൻ കേരം കുടുംബങ്ങായുംനും ദാഖിലുണ്ട്, 'കേട്ടുതോണ്ടാലുമെന്നും തെക്കംകൊല്ലുത്തു നല്ലും. കല്യാണമംഗാജനങ്ങളും എന്നു മാലവെക്കുവാൻ വരുന്ന മകൻ കീഴുംകീഴുക്കുവിൽ വന്ന മെയ്യിലനുത്തുപ്പും. മംറിനും എടിവെപ്പും മറിക്കിനും കാലുത്തുവാനും എക്കോവിക്കൽ ആരുളിലുംതെ വിശിഷ്ടകുട്ടി പോർപടിച്ചും തട്ടിയപ്പിച്ചും എഴുന്നക്ക് എടുത്തു സ്കാ എട്ടാനൈ നിലംവുക്കും കാളിമാൻകുടിർക്കല്ലുംകൊണ്ടുവെന്ന പടിപ്പുക്ക് അടവുത്തു. ഇപ്പടിതുരന്നുവെങ്ങനു മകനെ എന്നും മകളും മാലവെച്ചുകൊട്ടക്കുള്ള എന്ന ക്രമുക്കുച്ചു. മാററിനും എടിവെപ്പിച്ചു. മറിക്കിനും കാലുരിപ്പിച്ചു. ആരുയതിനുക്കേടു കല്യാണമഹാജനങ്ങളും കീഴുക്കുവിനോടി കരകൊണ്ടു. ഇംഗ്രേജാവും, ചോഴരാജാവും, യല്ലരാജാവും, വംഗരാജാവും അവരുടെ കുടുംബപ്പല്ലുക്കും ആയിരുന്നു പോർപടിക്കൽ മട്ടി ഇംഗ്രെജിന്തു. കതിർക്കളിക്കുന്ന കുന്തിരേവി നോമായിക്കും ചെന്ന പോർപടി മട്ടി ഇംഗ്രെജിന്തു. പാണികൊള്ളുവണികന്മാർ തണ്ണേളിപ്പുനുകളും അദുവത്താറുശ്രൂവണ്ണുവും എഴുപതേതുശ്രൂവുകളും പോർപടിക്കൽ മട്ടി വിനോദിയുന്നതും നിവിശേഖനം പാണികൊല്ലുത്തെ പരാതിയും

(തുടങ്ങം)

त्रयोगापत्तेरिति । ननु मध्यस्थमनोभागस्य प्रमातृव्यापाराविष्टत्वेषि प्रमां प्रक्षि
कारणत्वाभावान् कथं करणत्वमतःआह । तादृशप्रमां प्रतीति तादृशप्रमायो-
गशून्यत्वरूपतत्कारणत्वादित्यर्थः । मध्यस्थमनोभागरूपायां वृत्तादुक्तेरुद्धय-
सत्वं दर्शयितुं प्रमातृप्रयत्नजन्यताकियाया विषयसंयोगजनकत्वं तादृशक्रियो-
पहितायां तस्यां विषयसंसृष्टभागायोगशून्यत्वं च दर्शयति प्रमात्रेति । अ-
ज्ञातविषयभागत्वादिति अज्ञातविषयसंसृष्टभागत्वादित्यर्थः । अज्ञाननिवृत्तिरू-
पाभिव्यक्त्युत्पत्तियोगदत्तं विषयस्थास्तीति प्रदर्शनायाज्ञातेति तद्विशेषणम् ।
तदव्यवधानेन विषयसंसृष्टभागव्यवधानेन । फलेति प्रमाफलेत्यर्थः । तस्यैव
विषयसंसृष्टभागस्यैव । अज्ञातविषयकत्वमिति अज्ञातविषयकत्वघटितप्रमात्व-
मित्यर्थः । यदव्यवधानेन यत् फलं दृश्यते तस्यैव तत्त्वादिति भावः । य-
द्वा अज्ञातविषयाभिव्यक्तिरूपफलदर्शनेनेति वस्तुतोज्ञातो यो विषयो घटा-
दिः तदभिव्यक्तिरूपस्य वस्तुतोज्ञातघटादिविषयकत्वंविशिष्टफलस्य दर्शनेनेत्य-
र्थः । वस्तुतोज्ञातघटाद्यभिव्यक्तिं प्रति वस्तुतोज्ञातघटादिविषयत्वविशिष्टस्यैव
ज्ञानस्य हेतुतया तत्फलस्य तदभिव्यक्तिरूपत्वमिति भावः । अज्ञातविषयक-
त्वमिति वस्तुतोज्ञातघटादिविषयकत्वमित्यर्थः ॥

न्या- र— प्रमातृचैतन्येति जीवेत्यर्थः । स्वप्नेष्यविद्यावृत्तेः स्वप्नवि-
षयजीवयोरूपरागार्थत्वात् स्वाप्नगजादेरस्वच्छत्वेन तत्र प्रतिबिंबाश्रयवृत्तिघ-
टितोपरागस्य तत्साक्षात्कारार्थं शुक्रिहृष्यादिविव आवश्यकत्वात् स्वप्ने प्र-
भात्रभावस्य प्रमाणवृत्त्यभावप्रयुक्तस्य मूलं एवाग्रे सवृत्तिकान्तःकरणावच्छिन्न-
चैतन्यस्यैव प्रमातृत्वादित्यादिना वक्ष्यमाणत्वान् । अहं घटं साक्षात्करोमीति
व्यवहारार्थं तु प्रमातृपरागोपेक्ष्यत एव । घटादिव्यावहारिकसाक्षात्कारस्य
मनोवृत्तिघटितत्वेन तत्र प्रमातृपरागस्य आवश्यकत्वात् । उपरागेति संवन्धे-
त्यर्थः । प्रतिबिंबाश्रयप्रमावच्छेदकत्वं घटादिनिष्ठं प्रत्यक्षस्थले संवन्धः ।
तेऽप्यैव घटं साक्षात्करोमीति व्यवहारसंभवात् प्रतिबिंबाश्रयप्रमाविषयत्वम् ।
परोक्षस्थले तेनैव घटमनुभिनोमि घटं जानामीयादिव्यवहारसंभवात् । ननु
सुखादिषु जीवस्य तादात्म्यसंबन्धं एव साक्षात्कारव्यवहारे नियामकः । घ-
टादिषु तूकरूपमिति वैरूप्यमिति चेत्र । त्रहण एव जगदुपादानत्वपक्षे

जीवस्य मनःसुखादौ प्रतिविवद्वारैव संबन्धस्य वाच्यत्वेन मनस्सुखाद्यवच्छिन्नचिद्ग्रूपस्य मनआदिसाक्षात्कारस्यापि जीवप्रतिविवाश्रयत्वेन जीवस्य प्रतिविवाश्रयसाक्षात्कारावच्छेदकत्वरूपसंबन्धस्यैव मनस्सुखादिसाक्षात्कारनियामकत्वेनावैरूप्यात् मनोवच्छिन्नत्वेन जीवत्वे मनोवच्छिन्नरूपेणैकेन विवत्वं प्रतिविवाधारत्वं च अनुपपत्रमिति वाच्यम् । मनोविशिष्टरूपेण द्वितीयस्य मन उपहितरूपेण आद्यस्य स्त्रीकारात् मनसोपि स्वच्छत्वेन प्रतिविवाधारत्वे विशेषणत्वं भोक्तुत्वरूपजीवकोटौ विशेषणतया निवेशासंभवेन जीवोपाधित्वेन उग्रिष्ठविवत्वे उपाधित्वमेव । न च मनोविशिष्टचिद्ग्रूपप्रतिविवाश्रयं प्रति मनसोवच्छेदकत्वे मानाभाव इति वाच्यम् ॥

न्या-र-व्यो— तदधिष्ठानत्वप्रयोजकं तादात्म्यमिति अध्यस्ताधिष्ठानयोर्यत्तादात्म्यं तदित्वर्थः । आध्यासिकसंबन्धशिदितस्य तस्यैव भासकतायां तन्त्रत्वादिति भावः । अनाद्यव्यासस्य दोषादेरिवाधिष्ठानस्यापि नापेष्ठेति अनादिदृश्यानानाभावेन लेपूलचितां नोक्तादात्म्यमिति कर्थ दद्वासकत्वं गत आह अनादिदृश्यानामिति । अनाद्यध्यासस्य जनकतयाधिष्ठानानपेक्षायामव्याश्रयत्वादिना तदपेक्षासत्वादिति भावः । उक्तञ्चादैतासिद्धौ ब्रह्मणि कृतस्त्रकल्पनैपपादने तत्वविद्याध्यासस्यानादित्वेन दोपाद्यनपेक्षावदधिष्ठानानपेक्षायापि न स्यादिति चेत्र । जनकत्वेनाधिष्ठानानपेक्षायामव्याश्रयत्वेन तदपेक्षानियमान् परममहत्वादेराश्रयापेक्षावत् भासकतयाप्यधिष्ठानापेक्षणाऽति उपरागार्थकत्वादिति । तथा च प्रमातृचैतन्येति मूलक्षप्रमातृपदस्य यथाथुत्तर्थदत्त्वे स्वाप्नविद्यावृत्तेस्त्वानविद्यजीवयोरुपरागार्थकत्वस्यातुक्ता मूलस्य न्यूनतां स्यादिति तद्वारणाय तत्पदं जीवार्थकतयाव्याख्यातमिति भावः । ननु प्रमातृचैतन्योपरागार्थान्तःकरणवृत्तिरिति मुळे प्रमातृपदस्य जीवार्थकत्वेषि अन्तःकरणवृत्तिपदेनाविद्यावृत्तेरग्रहणात्तदुक्तिदादवस्थमिति चेत्र । तद्रात्मतःकरणवृत्तीत्यस्याविद्यावृत्त्युपलक्षणत्वात् । ननु स्वप्नेविद्यावृत्तेनोपरागार्थकत्वं स्वाप्नविपयस्य स्वच्छत्वेन तत्र स्वप्रतिविवत्वरूपोपरागस्यैव संभवादित्यत आह स्वाप्नजादेरिति । अस्वच्छत्वेनेति स्वप्रतिविवत्वरूपोपरागासंभवादिति शेषः । ननु स्वाप्नगजादेकं स्वच्छमेवान्यथा त-

മംഗലോദശം ക്രിസ്ത്, ലീ.

ഒഴിവായതുകൾ.

കോട്ടേ

കമ്പനിയിൽ

പ്രസ്തുതിയാണ്

കൊച്ചു, മേരു, കുളം,
കുളം, മുരുക്കൻപുരം, നാലു
രും,

സാമുത്തും, സാമുതം
കല്ലാറിൽ,

വൈദ്യരം, ചുരുതാമ്പം
ഗമിതം.

സോപദ, കട, അമ്പ
സംഘമം, നാടകം, മുമ്പ
സനം, കൂളിപ്പാട്ടകമം ഇ[ം]
ഇല്ലകമം, കമകളം.

എന്നവേണ്ട ഏപ്പാര
ം പുറുക്കങ്ങളും വിഭിന്ന
ജാം.

1. മംഗലോദശം മാസക
2. കേരളക്ഷ്മിമം അച്ച

ക്കം.

8. മംഗലോദശം വ്യക്തി നാലമ്പിന്തേരും ഓൺലൈൻ കാഴ്ച
ഡിഫ്രൈ.

1. മംഗലോദശം വ്യാപാര ദേഹ ഇടപ്പാർ

- ഉല്ലാല.

പ്രവർത്തനംവായിച്ചു ശ്രദ്ധിതരായെ വാദിക്കുന്ന
ധാരാപാലിക്കുമ്പും വാദിക്കുന്ന
പാദപാലിക്കുമ്പും മരി

വാദിക്കുമ്പും

. റാമായണ

പാരാരാധാനം

സുദരക്കാബാധം

(കീഴിപ്പാട്)

മാത്രം താരം

നാളിക്കല്ലവിൽ

വരിക്കവരിക്കുന്നു

വൃത്തിയാഖ്യാ

അച്ചടിവീടുള്ള തീ

വില്പണമാറ്റം

തവായ കൂലിപ്പം എ

മലപ്പനി ഭലഭലപ്പാ

കാനമല്ലാതെ ദ്രുതി.

ഇം രോഗഭരംകാരി മാളികകർ

ഡിഫ്രൈ.

കാഡിയം ചോദ്യംശാക്കി

വാദിക്കുന്ന വാദിക്കുന്ന

ചുരിക്കുന്ന വാദിക്കുന്ന ചുരിക്കുന്ന

തുക്കരും വില്പാരം തുക്കരും.

THE MANAGER,

MANALAYAM CO. LTD.

CHENNAI-5.

, Dr. L. BATLIWALA,

P. O. WORLI-BOMBAY

മംഗലോദയം കമ്പനി

ക്ലിം, തൃജിവഃപത്രം.

1080-ലെ 4-ാം റഹ്മാൻ കൊച്ചി കമ്പനി റഹ്മാൻ സിജ്
ഓസ്റ്റോൺപ്രൈറ്റ്.

മുലധനം ഉഡ്പട്ടക 1,50,000

ഇംഗ്ലീഷ് നാഡി ശേയർ 1 ഏ 10 ഉഡ്പട്ടക വിതാ 10,000
ശേയർ കളാക്കി ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു.

വിവാദാട്ഠർമാർ.

- 1 മഹാമഹിമന്ത്രി കൊച്ചി 9-ാം റഹ്മാൻ കമ്പനി ഫമന്റും
- 2 ബ്രൂമഗ്രി എ എക്ടി എക്ടി. റഹ്മാൻ. ചേരിചനാരായണൻ നാഡു തിരിപ്പുട് ശ്രീവ
- 3 „ മാത്രത വാസ്തവാർ നാഡു തിരിപ്പുട്
- 4 „ കരിക്കാനും മനഞ്ഞൽ വാസ്തവാർ നാഡു തിരിപ്പുട്
- 5 „ കുറർ ദാമോദരൻ നാഡു തിരിപ്പുട്
- 6 എ.എ.ഡാ. നാഡു കമ്പനിപ്പട്ട കവക്ഷ്യാ ഉഡ്പട്ടക നായർ
- 7 „ പാംഗരാകാന തൃജി റക്കാവ്
- 8 „ ടി.സി. തൃജിമനോൻ
- 9 „ കെ. കെന്തരൻ റാഡാ

ആധികാർത്തിക. മാത്രത മജ്ജർ.

അപേക്ഷാപ്രസർത്ത ന. കെന്തരൻ കമ്പനി പി.എ., സി.എൽ.,
ബാധകാർട്ട വകീൽ, തൃജിവഃ
മാത്രത സി. കെന്തരൻ മാനോൻ.

കമ്പനിയുടെ പ്രധാന ഉദ്ദേശങ്ങൾ.

1 വളരെ ഉപകാരപ്രദങ്ങളും, ദില്ലിബന്ധങ്ങളും, ശ്രദ്ധാർ അച്ചടിക്കു
വിവിധവിജയങ്ങളിലും സംസ്ഥാനവും കമ്പനിയും മാത്രം പുന്നുകുന്നു
വരിതയിൽ അച്ചടിയും അംഗീഖാരവും ചെയ്യുന്നതിനും, മാറ്റ പുന്നുകുന്നു
ടാങ്ക വിധിക്കിൽ അച്ചടിയും പ്രസിദ്ധുവും ചെയ്യുന്നതിനും അച്ചടിസംജ
മു ചെന്നാൻ മുതലായ പ്രമുഖതകിൾ സുക്രാരംഗിക്കിൽ നടത്തേണ്ണ
നി എ വാദം ഉയൻ സമിതിയിൽ കമ്പനിവകുശായ കേരളക്ലൗഡം അ
വശിച്ചുവിഴ്ചു തന്നാശക.

2 ദേവനാരായാൺ, മലയാളത്തിലും, ഇംഗ്ലീഷിലും മിതമാണ
നട സംഖ്യ അച്ചടിപ്രമുഖതകികളും പുതിയായി നടത്തിക്കൊടുക്കണം
ം (സുഖമനി) ദുരിതം. സാധ്യനാണെങ്കിൽ ഉണ്ടാക്കിയും വാണിയും വ്യാപ
കയും ചെയ്യി.

3 മംഗലോദയം മാസിക അതിവർഗ്ഗ ഉദ്ദേശം ഉംകുഴ
രംഗാധികാരിക്കവും ചരിപ്പുവിഴ്ചു നടത്തുകയും ചെയ്യി.

4 പല ദശയിലും പുന്നുകുന്നം വകുംഗിയും അച്ചടിയും ക
മ്പാഴും സ്വാം. യസ്ത്രാ പരിപ്പുവിക്കുക.

5 ശേയർക്കുമു തൃജി ഇ ടിപ്പോവാനും. വേയർ ചെയ്യാൻ മു
ന്നാവും രേഖാചിത്രങ്ങൾ ഉടനെ നാഡാജ്ഞൻ എവിവുവകം കേണ്ടതോന്തരാണ്.